

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1913.

Treść: (M 71—73.) 71. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906. — 72. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa w Radziechowie w Galicji oraz dotyczące zmiany liczby członków i zastępców komisji dla podatku zarobkowego IV. klasy dla „Powiatu politycznego Brody” i dla „Powiatu politycznego Kamionka”. — 73. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia § 4. rozporządzenia wykonawczego z dnia 30. stycznia 1903, wydanego do ustawy z dnia 30. stycznia 1903 o wydawaniu soli bydlęcej po zniżonej cenie.

71.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 21. kwietnia 1913,

dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, uzupełnia się, względnie zmienia się w sposób następujący:

Co do objaśnień.

W ustępie 1. uw. do Nru 266. należy w wierszu trzecim po słowie: „pilśnie na kapelusze” dodać „, także w postaci krążków lub płytek”.

Ustęp 2. tejże uw. należy skreślić i wstawić natomiast:

„Pilśnie na kapelusze w takiej postaci należy ocieć tak jak kapelusze.”

W uw. 6., ustęp 2., do Nru 267.—269. należy w wierszu drugim oraz w zdaniu wtrąconem w wierszu siódmym skreślić słowo „pilśn”.

Jako nowy ustęp ostatni uw. do Nru 336. należy zamieścić:

Dla odróżnienia lakierowanej skóry wolowej od lakierowanej skóry cielęcej wyłącznie miarodajną jest granica ciężaru, ustanowiona w uw. 2. do Nru 330.

W uw. og. 2a do klasy XXXVIII., ustęp 2., należy w wierszu drugim po słowie „odciecie” wstawić: „lub odpilowanie”.

W uw. 2., ustęp ostatni, do Nru 439, należy liczbie „7” zmienić na „10 i 12”.

W uw. og. 1., ustęp 1., do Nru 452.—460. należy skreślić wiersz piąty i wstawić natomiast:

„są wprowadzane w ilości potrzebnej do jednorazowego zaopatrzenia, do maszyn lub części składowych maszyn”

W uw. og. 6., ustęp 7., do Nru 452.—460. należy po słowie „narzędzia maszynowe” dodać:

„wprowadzane z maszynami w ilości potrzebnej do jednorazowego zaopatrzenia lub”

W ustępie 3. uw. 6. do Nru 461. („Zobacz także — klasa XL”) należy zamiast słów: „ustęp ostatni uw. og. 11.” dodać: „ustęp 8. uw. og. 13”.

W uw. 4., ustęp ostatni, do Nru 464. oraz w ustępie ostatnim do Nru 465. należy przed słowem „łańcuchy” wstawić: „dostosowane”.

W uw. 1., ustęp 6., do Nru 467., należy zmienić liczbę „11“ na „13“.

W ustępie ostatnim uw. 1. do Nru 467. (po-krycia dające się zdejmować — klasa XL^a) należy zamiast słów: „uw. og. 11., ustęp ostatni“ umieścić: „og. uw. 13., ustęp 8^a“.

W uw. 5., ustęp 2., do Nru 500. należy zamiast liczby „7“ umieścić „10 i 12“, tudzież w uw. 10., ustęp 2., do tego numeru zamiast liczby „12“ umieścić „14“.

Klasę XL należy skreślić i zamiast niej umieścić tekst, uwidoczniony w załączniku.

Przy Nrze 539. należy dokonać następujących poprawek:

w uw. 7., ustęp 2. (wiersz pierwszy) zmienić liczbę „10“ na „17“.

w uw. 12., ustęp 1., w wierszu czwartym od końca, zmienić liczbę „5“ na „7“,

w uw. 12.. ustęp 2., wiersz 5., zmienić liczbę „9“ na „8“.

W uw. og. 5., ustęp 4., do Nrów 573.—576. należy w wierszu siedemnastym zamiast słów: „uw. 7., ustęp 1.“ umieścić „uw. og. 10.“ a w wierszu dwudziestym dziewiątym zamiast słów: „uw. og. 10.. ustęp 1.“ słowa: „uw. og. 18., ustęp 2.“

W uw. 4. do Nru 578. należy liczbę „10“ zmienić na „18.“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Zaleski wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

Załącznik

Załącznik.**XL. Maszyny, przyrządy i części składowe tychże z drzewa, żelaza lub kruszeców nieszlachetnych, z wyjątkiem elektrycznych maszyn (przyrządów) i wozów, należących do klas XL i XLII.****U w a g i o g ó l n e.**

4. Pojęcie i ogólne postanowienia co do ocenia, połączenia z innymi materyałami, maszyny, posypane częściami.

1. (1) Maszyny są to przyrządy, które same siłce (mechaniczną energię ruch) wytwarzają (silnice) lub dalej przenoszą (transmisje) albo energię, doprowadzoną z innego źródła siły, przetwarzają na pracę mechaniczną (maszyny robocze); przy przyrządach polega osiągnięcie zamierzonego wyniku ostatecznego (dokonywanej pracy) przeważnie na zastosowaniu fizycznych lub chemicznych procesów, przy czem jednak nie można tu obejść się także bez konstrukcji maszynowych. Co do maszyn i przyrządów o charakterze narzędziowym zobacz klasa XLIV.

(2) Przyrządy o prostym ustroju, które w sztuce pojedynczej ważą mniej niż 20 kg, nie licząc do nich ewentualnie znajdujących się kół rozpedowych (n. p. tego rodzaju prasy do kopiowania, do karli, do serwet, młynek do farb, do kawy i do korzeni, pompy, miechy, maszyny do prania, magle, wyżymaczki, maszyny do robienia zakładek (pliszowania), przyrządy do cedzenia, zasuwów gazowych i wodnych, kurki, zawory, kosze ssące dla pomp, przyrządy do smarowania (przyrządy do naoliwiania), przyrządy oszczędnościowe na oliwę, przyrządy do wody sondowej, maszyny do korkowania, przyrządy do napełniania flaszek, wodoinfere, dźwignie (dźwignie do podnoszenia, dźwignie wozowe), przewietrzniki, odwadniające, przyrządy do odprowadzania wody z pary skroplonej, garnki do ogrzewania dla silników żarowo-powietrznych, maszyny do siekania mięsa, maszyny do wyrabiania kiełbas, nożyce do błachy, narzędzi do ściśnionego powietrza, kosiarki do trawy, siawki do peronospory, siarkowniki winogron, luskacze kukurydzy, maszyny do luszczenia owsa itd.) wyłączone są od taryfowania jako maszyny lub przyrządy.

(a) Przytoczone powyżej przykładowo przyrządy o ciężarze 20 kg od sztuki lub więcej należy traktować jak maszyny i przyrządy.

(4) Bardziej złożone przyrządy, którym nie można odmówić znaczenia maszyn i przyrządów w rozumieniu ustępu 1. niniejszej uwagi, należy odprawiać według postanowień dla tej klasy bez względu na ciężar pojedynczej sztuki, chociażby tenże wynosił mniej niż 20 kg, jak to się rzecz ma z wielu małymi maszynami roboczymi (przeważnie z maszynami do obrabiania kruszeców, jak n. p. maszyny do wiercenia, szlifowania, polerowania itp.).

2. (1) Maszyny, przyrządy i części składowe tychże należy w regule poddawać urzędowej rewizji celnej przez dwóch urzędników celnych.

(2) Przy deklarowaniu maszyn i przyrządów należy zawsze przytoczyć także szczególną nazwę lub sposób użycia; urzędowi mają prawo przy odprawianiu maszyn i przyrządów żądać od stron planów lub rysunków a także i szczegółowych opisów, z których można poznać ich przeznaczenie, względnie przy nie wymienionych osobno maszy-

nach i przyrządach z Nrów 530.—538., przy rolniczych maszynach i przyrządach z Nru 530. c i przy kotłach parowych itd. z Nru 526. także ciężar poszczególnych użytych materyałów (drzewo, kruszec, żelazo i inne materyaly), o ile stosunku ciężaru odnośnych materyałów nie można nie-wątpliwie poznać już z samego wyglądu. Te plany, rysunki i bliższe szczegóły należy w regule dołączać do dokumentów celnych; jednakowoż plany itd., które mają służyć w celach dowodu przy późniejszym sprawdzaniu maszyn lub ich części składowych tego samego rodzaju albo do stwierdzania ustawienia (zobacz tabelę na końcu ustępu 20. niniejszych uwag), należy zaopatrzyć w potwierdzenie, że ekspedycję uskuteczniono, wydać znów stronom i uwidoczyć to w wywodach rewizyi.

(3) Nie należy jednak żądać przedłożenia rysunków, planów lub szczegółowych opisów, jeżeli rodzaj odnośnej maszyny da się odróżnić poznac z samego wyglądu.

(4) Jeżeli urząd celny nie może w sposób niewątpliwie oznaczyć taryfowej przynależności pewnej maszyny na zasadzie dostarczonych dowodów, należy dokonać ocenia wedle wchodzącej w rachubę wyższej stopy celnej, zabezpieczając ewentualnie na żądanie strony różnicę między tą stopą celną a tą, której zastosowania się żąda, aż do dostarczenia dalszych dowodów, a urząd celny może na podstawie dowodów, dostarczonych dodatkowo, zarządzić wprost zwrot przypadającej różnicy cla.

(5) Jeżeli maszyny i przyrządy nadchodzą rozłożone na części, bez opakowania lub w opakowaniu w poszczególnych paczkach, należy wszystkie te równocześnie nadchłodzące części odprawić jednolicie wedle tej stopy celnej, którą musiałoby się zastosować według taryfy do odnośnej maszyny (przyrządu) w stanie zestawionym. Go do części składowych zobacz uw. 6. i uw. 7. do tej klasy.

(6) Przy oceniu maszyn i przyrządów należy uwzglądać na to, aby nie ościąć równocześnie części składowych i innych przedmiotów albo weacle nie należących do odnośnej maszyny (przyrządu) albo których nie powinno się wlewać do jej ciężaru według sztuki (zob. ustęp 16. niniejszych uwag) lub też które zawsze należy ościąć osobno według ogólnych uwag 11., 12., 17. i 18. do tej klasy.

3. (1) Przy wszystkich maszynach i przyrządach, wylezionych według nazw, z wyjątkiem wymienionych w Nräch 526 i 530. c oraz w uwagach unow. do Nru 538., nie ma znaczenia dla taryfowania ta okoliczność, że one zrobione są tylko z drzewa, żelaza lub kruszeców nieszlachetnych albo też złożone są z tych materyałów w jakimś stosunku.

(2) Maszyny, przyrządy i osobno przesypane części składowe tyczące, zrobione z innych materyałów jak z drzewa, żelaza lub nieszlachetnych kruszeców, n. p. z masy papierowej, nie należą do klasa XL, lecz należy je ościąć według jakości ma-

teralu. Jeżeli jednak tego rodzaju części składowe, maszyny lub przyrządy połączone są z drzewem, nieszlachetnymi kruszczami lub żelazem (n. p. koła pasowe z maszy papierowej z sprychami z drzewa), należy uskutecznić ocenę według postanowień klasy XL.

(3) Części składowe maszyn i przyrządów z szlachetnych kruszczów należy traktować według klasy XLIII.

4. (1) Przy taryfowaniu maszyn, przyrządów lub ich części składowych nie uwzględnia się połączeń z innymi materiałami (*wiązaniem*).

(2) Nie stanowi to zatem żadnej różnicy dla wymiaru cla, jeżeli maszyny, przyrządy i oddzielne części składowe tychże z drzewa, nieszlachetnych kruszczów lub żelaza są połączone z innymi zwyczajnymi, dobrymi lub najlepszymi materiałami, o ile połączenia te są niezbędne dla osiągnięcia celu maszyny lub przyrządu albo używane są zwyczajnie do ich ozdobienia.

(3) O ile więc zachodzi powyżej wymieniony warunek, mogą maszyny itd. zaopatrzone być w sukna pakunkowe itp., poszczególne części składowe maszyn lub przyrządów w powłoki i pokrycia z materiały, skóry, kaucuku, papieru itd. albo też mogą być połączone w inny sposób z częściami składowymi z innych materiałów; to samo odnosi się także do części składowych z połacanymi lub posrebrzanyymi nieszlachetnymi kruszczów z wpuszczoną macią perłową itp., o ile przy poszczególnych numerach nie ustanowiono wyjątków. Przedmioty, wymienione w uw. og. 12. do tej klasy (pasy napędne, węże, zgrzebła itd.) należy jednak zawsze ocieć według ich taryfowej jakości.

(4) Zestawione z maszynami lub przyrządami części składowe z szlachetnych kruszczów oraz części składowe, połączone z tego rodzaju kruszczami, można zdejmować i ocieć osobno wedle ich ciężaru; jeżeli jednak tego zdjęcia uskutecznić nie można, można powiązać wiadomość o ciężarze z przedłożonych wiarogodnych dowodów strony,

względnie także stwierdzić go w drodze ocenienia, w danym wypadku za przybraniem rzeczoznawcy.

5. (1) Jeżeli maszyny nadchodzą w kolejnych posyłkach częściowych, winna strona w celu zapewnienia sobie tego korzystniejszego traktowania pod względem cla, które ustanowione jest dla równoczesnego dowozu maszyn w stanie kompletnym, postępuje w sposób następujący:

(2a) Dowóz wszelkich części składowych maszyn lub przyrządów należy uskuteczniać w regule przez ten sam urząd celny wchodzący w czasokres, w przeciągu którego musi się dokonać dowozu maszyny (przyrządu) nie może, przekraczać jednego roku.

(2b) Przy dowozie pierwszej partii należy przedłożyć urzędowi plan ogólny lub wyraźny rysunek całej maszyny (przyrządu) oraz spis wszystkich części składowych. Na nadchodzących kolejno większych, względnie głównych częściach składowych należy, o ile to w ogóle potrzebne jest dla późniejszego stwierdzenia tożsamości, umieścić urzędowe znaki tożsamości tam, gdzie to nie przeszkadza ani ustawieniu ani wprowadzeniu w ruch odnośnych maszyn (przyrządów).

(2c) Należy zabezpieczyć różnicę między stopą celną, przypadającą na całą maszynę (przyrząd), a stopą celną, wchodząą w rachubę na podstawie ciężaru wprowadzonej partii częsciowej.

(2d) Po uskuteczeniu całkowitego dowozu maszyn (przyrządów) należy ich stan kompletny stwierdzić w lokalu fabrycznym za pośrednictwem urzędników celnych na podstawie oględzin w ustawieniu do ruchu (w danym wypadku za przybraniem rzeczoznawcy, wymienionego w uw. og. 20. do tej klasy). Tych urzędników celnych ma wysłać znajdujący się najbliżej miejscu ustawienia urząd celny główny, obsadzony więcej niż trzema urzędnikami, który o ile sam równocześnie nie uskutecznili ekspedycji wchodowej posyłek częsciowych będzie musiał sprawdzić dokumenty celne ewentualnie zaś rysunki i szczegółowe opisy.

B. Części maszyn lub przyrządów.

6. (1) Jako części maszyn lub przyrządów należy ocieć także nieotaryfowane według nazwy przedmioty, które nie mogą być inaczej używane jak do składania maszyn, względnie przyrządów (*wiązanie*).

(2) Słosownie do tego należy uważać za części składowe maszyn i przyrządów cylindry parowe, krażki mimośrodowe, wały korbowe, koła czotowe i zębate (koła o zębach wstawianych), koła rozpedowe, koła obrotowe lokomobil, koła pasowe, pasowe przyrządy zastanawiające, pasowe i linowe przyrządy napinające, wały transmisyjne i inne, sprzągadła, hoki, korby, wozki na kółkach klockowych do traków, miazgotówki (pokryte siatką mosięczną walcowate usztywnienia z nieszlachetnych kruszczów dla wyrobu papieru), klatki wózkowe, wiązaczki snopów do zniwiarek i mlocarek, ślimaki rur dla przyrządów do opalania itd., walce do maszyn z kowalnego żelaza lub stali oraz wszystkie

żelazne walee do maszyn (włącznie z walcami z lanego żelaza) w połączeniu z innymi materiałami, walce do maszyn z drzewa (walec z niekowalnego odlewu bez połączenia Nr. 437., z nieszlachetnych kruszczów Nr. 500.), krażki (wielokrażki, kierowniki pasowe, krażki nośni linowych i tym podobne), także z blachy, mające średnicy więcej niż 155 mm (przy mierzeniu według wieńca prowadzącego), wrzeciona z drzewa lub nieszlachetnych kruszczów (wrzeciona z drzewa, zobacz uw. 4. do Nr. 356.), skrzynia do wrzeciemie, pierścienie wrzecionowe do prześnie obrączkowych i skrętarek obrączkowych, rociągacze (napinacze tkanin) do tkarek, płyty do fundamentów i lożysk z częściami maszynowymi lub ustrojowymi (dolanemi podstawkami, lożyskami, wydrażonymi otworami na podstawki itd.), lożyska i kozły lożysk itp.

(3) Noże, narzędzia itd., zestawione z częściami składowymi maszyn, nie wykluczają traktowania tych części według klasy XL. nawet wówczas, gdy

się je dowozi bez maszyn, do których należą; nadto należy wraz z częściami maszyn oclić jako takie wprowadzane wraz z częściami maszyn śruby, zakówki, gwoździe itd., o ile one są potrzebne do zestawienia tych części.

(4) Nie jako części składowe maszyn (przyrządów), lecz według ich taryfowej jakości pod innym względem należy traktować: płyty do fundamentów i łożysk bez części maszynowych lub ustrojowych, nadchodzące osobno lub z odnośnimi maszynami jednakowoż z niemi nie zestawione (zob. al. 1. 12tej i al. 2. 16tej z niniejszych uwag), walce znickowalnego odlewu bez połączenia albo zrobione z nieszlachetnych kruszeców, czółenka tkackie i cewki (zob. al. 1. 12tej i al. 1. 10tej z uwag niniejszych i uw. 4. do Nru 534), krążki o średnicy 155 mm i mniejszej nadto w regule mniejsze części składowe maszyn, których nie można jako takie rozpoznać na podstawie pewnej szczególnej postaci i budowy a można ich dowolnie używać w inny sposób, jak n. p. walce prowadzące, przesuwacze nici, oczka, drewniane wrzeciona, krążki, podkładki itp. (zob. także al. 3. 10tej z niniejszych uwag).

(5) Co do ekspedycji celnej części składowych maszyn z innych materiałów niż drzewo, żelazo lub nieszlachetne kruszce (zob. al. 2. i 3. 3ciej z niniejszych uwag).

7. (1) Części składowe maszyn względnie przyrządów, dwożone pojedyńczo, należy oclić jak maszyny odnośne (przyrządy). (Wiązanie.)

(2) Cda, ustanowione w Nrah 526. do 538., stosuje się do tego rodzaju części składowych wówczas, jeżeli strona dostarczy przy oceniu wchłodowem dowodów, potrzebnych do ocenienia odnośnej maszyny (względnie przyrządu) pod względem taryfowym. Jeżeli dowodów tego rodzaju nie przedłożono, dokonuje się ocenia części składowych maszyn i przyrządów (z wyjątkiem maszyn do szycia i robienia pończoch) w sposób następujący:

Części składowe z samego drzewa lub z 75 lub więcej procentami drzewa ocli się według Nru 536.

Części składowe z samych nieszlachetnych kruszeców albo z więcej niż 50 procentami nieszlachetnych kruszeców ocli się według numeru 537.;

Wszystkie inne części składowe, ważace według sztuki:

2q lub mniej ocli się według Nru 528.a, więcej niż 2q według Nru 528. b (wiązanie),

ważace zaś według sztuki więcej niż 25 g według Nru 528. c do e.

(3) O ile rozchodzi się o nadchodzące pojedyńczo części składowe maszyn (przyrządów), przy których zwraca się uwagę na jakość, względnie ilość przerobionych materiałów (Nry 526., 530. c i nie oznaczone osobno maszyny z Nrw 536. do

538.), to można zastosowywać tylko stopy celne, odpowiadające materiałom części rzeczywiście się znajdujących, a to bez względu na dostarczenie dowodu na to, że jeśliby znajdowały się inne części składowe, potrzebne do całości, może wchodzić w rachubę inna pozytywa taryfy; wobec tego należy tego rodzaju posyłki częściowe, składające się z 75 procent lub więcej drzewa oclić według Nru 536., względnie 530. c 1, te które składają się z więcej niż 50 procent kruszcu według Nru 526. c lub 537., inne zaś według Nru 526. a i b, 530. c 2 lub 538. (Zobacz jednak 5. z niniejszych uwag.)

(4) Jeżeli strona żąda w innych przypadkach oprócz wymienionych w ust. 3., traktowania wprowadzanych części maszyn wedle stopy celnej dla odnośnej maszyny, należy przy oceniu wstępnie dostarczyć wymienionych dowodów w sposób, wykluczający wszelką wątpliwość, zapomocą rysunków, szczegółowych opisów, faktur, kart zamówień, korespondencji, katalogów itp.

(5) Jeżeli dowodów takich nie dostarczono przy oceniu wstępnie, ekspedyjujące urzędy celne mają prawo przyjmować je później a także zwracać różnicę cła.

(6) Zakłady fabryczne (przedzalnicie, tkalnie, fabryki maszyn itd.) i strony, które muszą częściej sprowadzać z zagranicy części zastępcze lub składowe do budowy pewnych oznaczonych maszyn (przyrządów), mogą zamiast rysunków, dostarczanych w każdym poszczególnym przypadku, przedłożyć Ministerstwu skarbu w odpowiedniej ilości raz na zawsze szczegółowe rysunki; Ministerstwo to prześle je tym urzędem celnym, w których ma się odbyć ocenie dowozowe. Przynależność wprowadzanych części składowych do pewnej maszyny należy stwierdzić zawsze przez dokładne porównanie z tymi rysunkami. Na przedłożonych rysunkach należy zaznaczyć urzędowym zapiskiem nazwę maszyny, do której należą części składowe, o ileby nazwy tej już nie podano, oraz uvidocznąć numer, wedle którego należy dokonać ocenia.

(7) W danym wypadku można składać w urzędach celnych także wzory części składowych, których przynależność do pewnej maszyny stwierdził już urząd celny; na podstawie tych wzorów należy nadchodzące później takie same części składowe ekspedyjować bez dalszych dowodów według odpowiednich numerów taryfy dla maszyn.

(8) Części składowe całkiem szczególnego rodzaju, których przynależność do pewnych maszyn nie ulega żadnej wątpliwości i które poznać można już na pierwszy rzut oka, można ekspedyjować bez dalszych dowodów według numeru dla odnośnej maszyny. Tak na przykład można pasady plngów, zarzynaczki, narogi (ostreza) u pluga, lemiesze plugów oclić według Nru 530., żelazne zaś młoty narzędziowe (młoty wodne, młoty ogoniaste dla warsztatów, blacharni), rdzenie młotów i kowadła dla młotów parowych, oprawy zaciskowe i uchwytnice tokarek (obie ostatnie o ciężarze poszczególnej sztuki, wynoszącym więcej niż 5 kg) można bez przeszkode oclić według Nru 538.

(9) Jeżeli rozchodzi się o części składowe maszyn i przyrządów, podlegające wedle ciężaru poszczególnej sztuki rozmaitym stopom celnym, winien dowód obejmować także szczegóły, stwierdzające, dla jakiego stopnia ciężaru maszyn

i przyrządów przeznaczone są odnośnie części składowe.

(10) Części składowe maszyn i przyrządów, których przynależność do Nru 528., 529. lub 538. wykazano lub też nie ulega ona żadnej wątpliwości, przy których jednak nie wykazano ciężaru poszczególnej sztuki maszyny (przyrządu), do której one należą, należy oclić według ogólnej, względnie umownej stopy dla tego stopnia ciężaru poszczególnej sztuki z Nru 528., 529. lub 538. pod który podpada odnośna część składowa według swego rzeczywistego ciężaru. Jeżeli jednak w takim przypadku chodzi o kilka należących do tej samej maszyny (przyrząd) części składowych, które nie przekraczają miary jednorazowego zaopatrzenia, wówczas ciężar ogólny miarodajny jest dla oznaczenia stopy celnej.

(11) Postanowienie, że części składowe maszyn, dwozone pojedynczo, należy ekspedyować tak jak odnośnie maszyny, nie stosuje się do tego rodzaju maszyn, które korzystają z ulg celnych jedynie pod tym warunkiem, że będą dwozone w stanie kompletnym. Stosownie do tego przy oznaczeniu części składowych maszyn papierniczych na zasadzie postanowienia uw. 7. do Nru 538. należy stosować nie uprzywilejowane cło w kwocie 12 K, lecz odpowiednie umowne cło od ciężaru sztuki z Nru 538., nadto przy oznaczeniu części ruchomych lokomobil dla celów rolniczych z Nru 527. nie należy stosować stopy umownej w kwocie 21 K, lecz stopy ogólną w kwocie 29 K, a przy ekspedyowaniu części składowych maszyn roboczych, pozostających w nierozerwanej połączeniu z inotorami parowymi, jakotek pomp tłokowych i pomp z nurem, młotów parowych i żarów parowych, wprost złączonych z parowymi maszynami tłokowymi, należy policzać nie stopy umowne z Nru 528., lecz odpowiednie umowne stopy celne z Nru 536. do 538., o ile zaś są to części maszyn parowych, umowne stopy dla ciężaru poszczególnej sztuki z Nru 528.

(12) Części składowe, których przynależność do maszyn dla użycia ich w pewnym celu wykazano, sprawdza się przy korzystaniu z ulg pod tymi samymi warunkami i zastrzeżeniami, co same odnośnie maszyny (zob. uwagę 20. mniejszych uwag); to samo odnosi się także do wprowadzanych ewentualnie równocześnie części do zmiany, części zastępczych i zapasowych (zob. jednak ust. 14. mniejszych uwag). Wszystkie te części składowe należy w deklaracjach uwidaczniać zawsze osobno, wskazując na ich przynależność do pewnej maszyny i przytaczając pozycję taryfy i stopej celnej.

(13) Można także tego rodzaju części składowe sprawdzać dla fabryk, wyrabiających maszyny

tego samego rodzaju, a to pod tymi samymi warunkami, co przy sprowadzaniu wprost przez konsumenów.

(14) Części składowe ruchomych lokomobil dla celów rolniczych z Nru 527. i maszyn papierniczych z umownej uwagi 2. do Nru 538. są wyłączone od sprowadzania z przyznaniem ulg (zob. ust. 11. mniejszych uwag), podobnie też nie kompletnie lokomobile i maszyny papiernicze tego rodzaju.

(15) Części do zmiany oraz części zastępcze i zapasowe, wprowadzane razem z maszynami (przyrządami), podlegają tym samym postanowieniom jak części składowe maszyn i przyrządów, dwozone pojedynczo.

8. (1) Części maszyn lub przyrządów, osobno nie wymienione, które stosownie do swojej istoty należą do Nru 481. a, względnie do Nru 483. a, należy oclić, o ile są nie obrobione, podług tych numerów. Od tej ulgi wyłączone są wprowadzane maszyny lub przyrządy rozebrane. (Wiązanie.)

(2) Wedle tego gotowe do użytku, choćby surowe części wyłączone są od traktowania podług jakości materiału podobnie jak dwozone maszyny rozebrane, choćby części ich były jeszcze surowe.

(3) Przy częściach składowych maszyn i przyrządów tego rodzaju dopuszczalne jest tylko usuwanie szwów, powstających przy odlewaniu i prasowaniu (grzbietów), przez odbijanie dhitem, odszlifowanie (także na krajach szmerglowych), piłowanie lub obtulkiwanie, nadto wyrównywanie powierzchni lamu, odbijanie głów odlewowych, tudzież przy stali lanej nadskrobywanie celem zbadania, czy materiał jest bez wady, których to czynności według uwagi ogólnej 2. a do klasy XXXVIII. nie należy przy towarach żelaznych uważać za obrabianie (przy nadskrobanie stali lanej należy w celu uzyskania powyższej ulgi przestrzegać warunków, ustanowionych w uwadze 2. a do klasy XXXVIII.); każde inne obrabianie, nawet samo tylko szorowanie, pociąga za sobą traktowanie tychże części według postanowienia dla klasy XL.

(4) Badanie części maszyn i przyrządów, deklarowanych według Nru 481. a, względnie 483. a, należy usiłować z szczególną uwagą, aby zapobiedz nieprawidłowemu odprawianiu dwożonych rozebranych maszyn i przyrządów, włączonych od tej ulgi, a urzędnik, zajęty przy odprawianiu tych części, winien wyraźnie uwidocnić w wynikach rewizji, że dokonano zbadania posyłki.

C. Pojęcie stanu kompletnego i jednorazowego zaopatrzenia maszyn i odnośnie postanowienia.

9. (1) Maszyny i przyrządy należy uważać za kompletnie, jeżeli mają wszystkie swoje istotne (główne) części, choćby rozebrane, a także jeżeli mają jednorazowe zaopatrzenie, to jest wszystkie części składowe i inne przedmioty, potrzebne bezwarunkowo do zdolności ich do pracy, w ilości, potrzebnej do jednorazowej pracy przy ich pomocy.

(2) Poruszające się na kolach lokomobile dla celów rolniczych oraz maszyny papiernicze należy tylko przy dowozie w stanie kompletnym odprawiać według uprzywilejowanych stóp celnych z Nru 527.,

względnie uw. 1. do Nru 538.; brak poszczególnych części składowych nie wyklucza zastosowania stóp celnych, obowiązujących dla maszyn kompletnych. Do maszyn tego rodzaju, wprowadzanych kolejnymi przesyłkami częściowymi, odnoszą się postanowienia 5tej z mniejszych uwag.

(3) Części składowe i przedmioty, należące do jednorazowego zaopatrzenia maszyn i przyrządów i zestawione z nimi lub nie, należy pod warunkiem, że nadchodzą równocześnie z odnośną maszyną (przyrządem), traktować razem z maszyną (przyrządem) według stopy celnej dla niej, wliczając je

do ciężaru poszczególnej sztuki, względnie do stosunku materiału, mającego znaczenie pod względem taryfowym.

10. Do zaopatrzenia jednorazowego należą (bez względu na materiał, z którego są zrobione, z wyjątkiem zrobionych z szlachetnych kruszów lub przy ich użyciu, zob. ust. 4. 4tej z niniejszych uwag):

(1) a) tak zwane części robocze, to jest te części składowe i inne przedmioty, które wykonują właściwą pracę, dokonywaną przez maszynę, i które przy dowozie osobno należy z reguły traktować według jakości taryfowej, jak n. p. piły, noże (także noże miażdżarki), formy do prasowania, stemple do znaczenia, złobiki, wyciągadła drutu, wygniatarki, przecinacze (tłocznice do dziur), przebijaki i tym podobne narzędzia, walce, kadiże na lód, zgrzebia, szyny zgrzebel (drażki zgrzebel), drażki zwojowe (do trzepaków), wrzeciona wszelkiego rodzaju, szpilki Zakarda, czółenka i cewki do krojenia dla koronek i firanek (z wyjątkiem czółenek napędowych do krojenia tkackich, zob. ust. 1. 12tej z niniejszych uwag i uw. 4. do Nru 534.), listwy do aksamitu, igły (także igły do maszyn do szycia, robienia ponićzek i dziania) itp.;

(2) b) przybory (przyrządy zapobiegające, kontrolne, przyrządy do czyszczenia itd.) jak manometry, cięplomierze, liczydła kontrolne i tym podobne narzędzia, elektryczne przyrządy sygnałowe, szkiełka wodoskazów, kurki, zawory, kosze ssące (dla pomp), przyrządy do smarowania (maźnica), przykrywy włazów i spustów itd.;

(3) c) kotły (z wyjątkiem kotłów parowych, zob. 18tą z niniejszych uwag, uw. 1. do Nru 526. i uw. 2. do Nru 528.), rury (stanowiące bezpośrednio istotne części składowe maszyn i przyrządów, zob. także 12tą z niniejszych uwag), płyty do fundamentów i łożysk z częściami maszynowymi lub ustrojowymi (przyłaniami podstawkami, łożyskami, wydrążoniami otworami dla podstawek itd., zobacz także 12tą z niniejszych uwag), koła rozędowe (z wyjątkiem przy wymienionych w uw. og. 1., ust. 2., do tej klasy przyrządach o ustroju prostym i ciężarze jednostkowym poniżej 20 kg), ruszty i pręty rusztów, krążki tokarskie i oprawy zaciskowe, palniki magnesowe (do motorów wybuchowych), krążki (wielokrążki, krążki przewodów pasowych, nośni lino-wy i tym podobne), szczotki walców, dostosowane łańcuchy, sprężyny maszynowe itp., przybijacze i struny tkackie, platyny (do krojenia oczkarskich i maszyn Zakarda), pierścieńku łańcuchów, oczka pierścieniowe, walce prowadzące, przesuwacze nici, krążki, podklady itp. (zob. także ust. 4. 6tej z niniejszych uwag), sznury do wrzecion, sznury Zakarda, plażty do przewożenia, tkaniny do tłoczenia, do przedczekania, ścisacze (wymienione poprzednio artykuły, zrobione z przedziwa, jednakoż nie jako towar w metrach, lecz zupełnie przysposobione już dla odnośnej maszyny), węże od odpylków (powłoki odpylków w formie stożka) i tym podobne;

(4) d) przedmioty, służące do zestawiania maszyn (przyrządów) lub ich części składowych, jakoto śruby (także śruby i sworznie kotwowe), zakówki, gwoździe, ćwieczki, klipy itp.

(5) e) Z pomiędzy nadchodzących równocześnie przyborów do zmiany można tylko jedną najcięższą część do zmiany, potrzebną do celości, ościć jako taką razem z maszyną.

(6) Wszelkie inne części do zmiany należy zawsze traktować osobno, taksamo jak części i przedmioty zastępcze i zapasowe.

(7) Pod tymi samymi warunkami (równoczesne uadejście i ilość dla jednorazowego zaopatrzenia) należy natomiast wprawdzie razem z odnośnymi maszynami (przyrządami) według ich stopy odprawiać przynależności, to jest przedmioty, potrzebne nie do właściwego ruchu, lecz tylko do ustawienia, utrzymywania w dobrym stanie i obsługi maszyn i przyrządów, jakoto poręcze, schody, platformy, latarnie, konewki blaszane, oliwiarki (bańki na oliwę), klucze mutrowe, pogrzebacie, kleszece ogniowe i tym podobne; przedmiotów tych jednak nie należy wliczać do ciężaru poszczególnej sztuki względnie do stosunku materiału, w celu odróżnienia od artykułów, wymienionych pod a—e.

(8) Powyższe postanowienia obowiązują także przy dowozie maszyn i przyrządów w posyłkach częściowych (zob. 5tą z niniejszych uwag) pod warunkiem, że partyami częściowymi dowiezie się razem maszynę w istocie swej kompletną.

11. (1) Kazdę ilość przedmiotów, przytoczonych w uw. 10., przekraczającą miarę jednorazowego zaopatrzenia należy zawsze ościć osobno i w deklaracjach także zawsze przytaczać osobno; z pomiędzy nich należy mianowicie przedmioty, kwalifikujące się jako części składowe maszyn, odprawiać według klasy XL., inne zaś według ich jakości taryfowej.

(2) Przy częściach roboczych, wymienionych w powyższej uw. 10., lit. a), należy w celu oceny jednorazowego zaopatrzenia wziąć za podstawę największą pojemność odnośnej maszyny, to znaczy należy uważać za garnitur, potrzebny dla jednorazowej roboty, tę ilość, którą naraż można założyć do maszyny i zapomocą której maszyna ta może równocześnie wykonywać swą robotę; tak n. p. należy przy maszynie do wytwarzania lodu o największej możliwej pojemności, wynoszącej 24 kadzi lodowych, tę ilość z pomiędzy nadchodzących równocześnie kadzi ościć według stopy celnej dla maszyny do wytwarzania lodu, wszelkie zaś inne według jakości materiału.

(3) Jeżeli przedmioty, które należy ościć po myśli postanowień ustępu 1. i 2. niniejszej uwagi według ich jakości taryfowej, zapakowane są razem z maszynami i stanowią tylko drobną część posyłki, zgłoszonej do wstępnej ekspedycji, wówczas można, jeżeli wyjmowanie ich celem osobnego zważenia dałoby się tylko z trudnością uskutecznić, zaniechać tego, o ile ciężar ich widoczny jest w sposób, wykluczający wszelką wątpliwość, z szczególnych opisów, których ma dostarczyć strona.

12. (1) Zawsze oddzielnie należy jednak poddawać ościennu według jakości taryfowej te wszystkie przedmioty — nawet w razie, jeżeli nadają równocześnie z maszynami i przyrządami, i choćby z nimi zestawione — które, aczkolwiek są potrzebne do utrzymywania w ruchu lub obsługiwanego maszyn (przyrządów), mimo to mogą być ewentualnie w dowolnej ilości użyte przy jednej i tej samej maszynie, względnie dadzą się zastąpić innymi podobnymi przedmiotami, jak n. p. ciężarki (ciężarki wahadłowe, do napinania, obciążania i inne), także ciężary opadowe (kule opadowe) dla młynów spadowych (beeczek do mlejenia, młynów kulowych), naczynia do przewozu

dla kolejek wiszących oraz wieszadła dla nich, karty Zakarda, niedostosowane łańcuchy, liny (także liny z drutu), pasy napędne, pasy z drutu stalowego i tym podobne, nadto zaś następujące przedmioty: wszelkiego rodzaju węże do sikawek ogniwowych i tym podobnych (z wyjątkiem węzłów od odpylaników, zob. ust. 3. 10tej z niniejszych uwag), okucia zgrzebeli (zgrzebla taśmowa, zob. 13ta z niniejszych uwag), czółenka napędowe (do krosien tkackich, zob. ust. 1. 10tej z niniejszych uwag i uw. 4. do Nru 534.), cewki do natykania dla snowadet i tym podobnych), pudła do przedzenia (pudła obrotowe), tudzież proste lub tylko pojedynczo zgięte rury, które służą jedynie do prowadzania lub odprowadzania pary, wody, gorącego powietrza, kwasów, lugów lub innych materii, lub przeprowadzają wytwarzanego jednego przyrządu do drugiego i nie stanowią bezpośrednio istotnych części składowych maszyn i przyrządów (zob. także ust. 3. 10tej z niniejszych uwag), nie złączone (zesztowione) jeszcze z maszynami płyty do fundamentów i lóżysk bez części maszynowych lub ustrojowych (zob. także ust. 3. 10tej z niniejszych uwag), tory z szyn dla przesuwanych żurawi lub dla celów przewozu i wszelkie tkaniny w postaci towarów metrowych (zob. ust. 3. 10tej z niniejszych uwag).

(2) Można zaniechać zdejmowania lin, pasów napędnych, węzłów itd., doczepionych już do maszyn, w celu ocenia ich według ich taryfowej jakości, a to wtedy, gdy ciężar ich można stwierdzić na podstawie szczególnych, zupełnie wiarogodnych opisów szczególnowych.

13. (1) Okucia zgrzebeli poddawać należy oceniu zawsze osobno podług Nru 467.
(Wiązanie.)

(2) Wedle tej zasady należy także zawsze osobno ocieć zgrzebela (okucia zgrzebeli), przymocowane już do skrobaczków (zgrzeblarek, gremiplarek) lub innych maszyn.

(3) Ciężar okucia zgrzebeli, przymocowanych do wprowadzanych maszyn, można zbadać w jeden z sposobów następujących:

(4) a) Jeżeli okucia zgrzebeli dadzą się zdejmować, wtedy się je bezpośrednio;
(5) b) jeżeli nie można ich zdjąć całkiem lecz tylko częściowo, to wyszukuje się ciężar przez obliczenie na podstawie wielkości powierzchni ciężaru mającej się zdjąć części;
(6) c) jeżeli nie da się zdjąć ani jednej części okucia, to dokonuje się obliczenia jak pod b) na podstawie dostarczonego wzoru obkładu zgrzebela albo, jeżeli takiego wzoru dostarczyć nie można, bierze się za podstawę ustalenia ciężaru wyszczególnienie ciężaru przez fabrykanta maszyny. Gdyby zachodziły wątpliwości co do prawdziwości tego wyszczególnienia, można albo po pobraniu wechodzącego w rachubę wyższego cła zbadać ciężar później na miejscu przeznaczenia zapomocą rzeczywistego odważenia okucia (lub części okucia), zdjętego przez montera, albo też należy ocieć całą maszynę według Nru 467.

(7) Przy częściach składowych maszyn, zczepionych z okuciami zgrzebeli (np. prętach pokryw zgrzebeli), należy zbadać ciężar zgrzebeli, które powinno się ocieć według Nru 467., również w jeden z podanych sposobów.

(8) Czesadła na podkładach drewnianych o przekroju odcinka koła (jakich używa się jako pokrycia bębów głównych przygotowawczych maszyn przedzialniczych), pokrycia dające się zdejmować (t. j. pokrycia waleców do zbierania kłaków przy czesarkach i zgrzeblarkach, składające się z silnego pasa, opitego blachą stalową i zaopatrzonego w kolanki wagi zwieczki), szyny dla czesadeł (Fallers) przy maszynach przygotowawczych dla lnu i czesarkach pełnej (składające się z prętów stalowych — także z deszczukami drewnianymi, pokrytymi blachą mosiężną — z wsadzonymi zębami grzebieni) i walcem iglaste do froterek (wydrążone walce mosiężne, na zewnętrznej stronie pokrywy wysadzone gęsto zębami) należy jako części składowe maszyn traktować według klasy XL.

(9) Zobacz także ustęp 2. uw. 6. do Nru 461.

14. (1) Walce miedziane i mosiężne, tudzież takie płyty, wyrzynane lub niewyrzynane, dla krajowych drukarni tkackich i zakładów apreturowych za osobu pozwoleniem bez opłaty.

(2) Ta ulga ta odnosi się także do tego rodzaju pokryw walców oraz do waleców niedzianych i mosiężnych z rdzeniami stalowymi, jakież do waleców i płyt do osmalania (także cylindrów do osmalania); walce miedziane i mosiężne, tudzież takie płyty do druzekowania ceraty i sukna skórkowego lub linoleum oraz tkanin, w podobny sposób przyrządzone, również nie są wyłączone od uwolnienia od cła.

(3) Sprowadzanie bez opłaty cła na podstawie tej uwagi zależne jest od zezwolenia krajowych władz skarbowych.

(4) Przemysłowcy, którzy starają się o to pozwolenie, winni wnieść prośbę swą za pośrednictwem izby handlowej tego okręgu, w którym położony jest odnośny zakład. W prośbie należy określić rodzaj i rozmiar ich przedsiębiorstwa fabrycznego, miejsce, skąd się przedmioty sprawadza, w przybliżeniu ilość sztuk i ciężar dla pokrycia zapotrzebowania w jednym roku, tudzież wartość walców lub płyt oraz urząd celny, w którym ma być uszkuteczniona ekspedycja wstępna. Izby handlowe winny zbadać prawdziwość szczególnów, przytoczonych w tych prośbach, oraz przedłożyć je wraz z swoją opinią krajowej władzy skarbowej. Pozwolenie tego rodzaju nie należy udzielać na czas dłuższy, jak na trzy lata.

(5) W nagłym przypadku można sprawdzić przedmioty jeszcze przed nadaniem rozstrzygnięcia założeniem wechodzącej w rachubę opłaty celnej taryfowej.

(6) Sprowadzonych bez opłaty cła walców i płyt można używać tylko w tym zakładzie, dla którego udzielono zezwolenia, nie można ich zatem dalej pozywiać; w razie jeżeli ich się już więcej nie używa, należy odebrać im dotyczącą postać.

15. Pokrywy ochronne z impregnowanego, względnie smolonego płotna, w jakich się przewozi lokomobile, młotarki i inne maszyny a które pod względem formy dostosowane są do maszyn przez przykrojenie, szycie itd., należy uważać za należące do ciężaru maszyny, podlegające opłacie cła, lecz nie należy ich wliczać do ciężaru poszczególnej sztuki.

D. Ciężar według sztuki, stosunek materyalu, przyrządy do popędzania (transmisye i przekładnie), maszyny zestawione i urządzenia fabryczne.

16. (1) Przy maszynach i przyrządach, podlegających stopom celnym, zależnym od ciężaru poszczególnych sztuk, względnie przy których stosunek ciężaru materyałów przerobionych (drzewa, zelaza, nieszlachetnych kruszeców) jest miarodajny dla podcięgnięcia pod odnośną taryfę, należy do tego stosunku ciężaru wliczyć ciężar wszystkich części, potrzebnych do kompletu, względnie do właściwego ruchu, oraz innych przedmiotów, o ile one wedle postanowień 9tej i 10tej z niniejszych uwag jako takie razem z odnośnymi maszynami (przyrządami) podlegają oceniu (z wyjątkiem przedmiotów, wymienionych w ust. 7. uw. 10., zobacz niżej w dalszym ciągu ust. 4.); dla oceny stopy celnej, wymierzanej według ciężaru sztuki, miarodajny jest, w razie, jeżeli przy maszynie (przyrządzie) znajdują się jej istotne (główne) części, rzeczywisty ciężar, o ile strona nie może wykazać ciężaru całej maszyny. Przy maszynach, poddawanych oceniu brutto, miarodajny jest dla zastosowania stopnia ciężaru tylko ciężar netto, przyczem nie uwłacza to oceniu według ciężaru brutto.

(2) Zestawione już z maszynami (przyrządami) płyty do fundamentów i lożysk (także bez części maszynowych i ustrojowych, zob. 12tą z niniejszych uwag) należy wliczyć do ciężaru sztuki odnośnej maszyny (przyrząd).

(3) Ciężar netto maszyn, podlegających według sztuki rozmaitym stopom celnym, podzielonym na stopnie, można także obliczyć przez potrącenie od ciężaru brutto określonych ustawnowo procentów taryf. Urzędy celne winny jednak w tych przypadkach, kiedy ciężary obliczone od sztuki nie różnią się znacznie od stopni ciężaru, podlegających wyższym stopom celnym, poddać opakowanie treściowej ocenie w tym kierunku, czy nie zachodzi przypadek, przewidziany w ustępie 3. § 12. przep. wyk., i stosownie do tego należy przystąpić do rzeczywistego zbadania ciężaru netto.

(4) Nie należy wliczać do ciężaru sztuki przedmiotów (przynależności), służących tylko do ustawienia, utrzymania w dobrym stanie i obsługi maszyn i przyrządów, tudzież wszystkich tych części i innych przedmiotów, które przekraczają potrzebę jednorazowego zaopatrzenia maszyny, w końcu przedmiotów, wymienionych w 12tej z niniejszych uwag, które zawsze należy traktować osobno według ciężaru netto.

(5) Pokryw ochronnych z impregnowanego, względnie smolonego płotna (zob. poprzednia uw. 15.) nie należy również wliczać do ciężaru sztuki, miarodajnego dla wysokości stopy celnej.

(6) Co do wliczania do ciężaru sztuki przekładni, połączonych wprost z maszynami, zob. następną uw. 17.

17. (1) Maszyny robocze czerpią swą siłę ruchu albo wprost ze źródła siły albo za pośrednictwem własnych przyrządów do popędzania (mechanizmów ruchu), jakoto transmisye i przystawek, które składają się z wałków,

lożysk, wsporników, kozłów wiszących, skrzynek ściennych, kół pasowych, kół zębatych, spręgadel, pierścieni i krążków ustawnicznych, przyrządów wychwytynych itd.

(2) Transmisye przenoszą nie wprost, lecz zapomocą pasów, lin itp. ruch, uzyskany ze źródła siły, na maszyny robocze lub ich przystawki i z reguły przymocowane są do stropu lub ścian, często zaś także pod podłogą hal maszyn.

(3) Transmisye należy nawet wówczas, gdy nadchodzą równocześnie z maszynami, wprawianemi przez nie w ruch, zawsze odprawiać osobno według Nru 538. przycieciu każy oddzielnego przewód transmisyi należy jako taki uważać za osobną maszynę (mechanizm ruchu) oraz poddać oceniu według własnego ciężaru jego sztuki.

(4) Za przewód transmisyjny należy uważać sumę wszystkich powiązanych ze sobą w tym samym kierunku podłużnym wałków, poruszających się w jednym tylko kierunku i posiadających jednakową chyłość obrotu, wraz z należącymi do nich lożyskami (kozłami wiszącymi, skrzynkami ściennymi itd.), pierścieniami ustawniczymi, spręgadłami itp. oraz z przyrządami, przenoszącymi bezpośrednio ruch (kołami pasowymi i krążkami ustawniczymi, kolami zębatymi, przyrządami wychwytynymi itd.). Pozostające ewentualnie w połączeniu z przewodem transmisyjnym mechanizmy do przenoszenia siły, które mogą poruszać się w innym kierunku i mogą uzyskać inną chyłość obrotu (zapomocą pasów, kół zębatych itd.), nie należą już do pierwszego przewodu transmisyi, lecz stanowią dla siebie już nowy przewód, który zatem należy także pod względem taryfowocelnym traktować jako odrębną maszynę.

(5) Urządzeń transmisyjnych, składających się z kilku przewodów transmisyjnych, nie można zatem ościć jako całości (to jest jako jednej maszyny według całkowitego ciężaru jej sztuki), lecz należy je traktować jako samoistne maszyny w ilości takiej, ile właśnie jest przewodów.

(6) Przystawki otrzymują ruch z transmisyi lub ze środka siły i prowadzą go w sposób zmieniony wprost zapomocą wałków, kół zębatych itd. do odnośnej maszyny roboczej; z reguły przystawione one są do maszyn roboczych na własnych kozłach, zarazem częściowo na tych maszynach się opierają, jakoto rozmaite kalendry, albo też są ustawione na samych maszynach, które wprawiają w ruch, lub też częściowo są w nie wbudowane.

(7) Nie należy uważać za przystawki w powyższym znaczeniu napędów, znajdujących się w całości innem miejscu niż popędzane maszyny i połączonych z niemi tylko zapomocą pasów lub lin, jak np. tak zwanych przystawek stropowych; te ostatnie należy taksamo jak transmisye zawsze ościć osobno według Nru 538. (zob. ust. 3. niniejszej uwagi).

(8) Natomiast wszystkie napędy i przystawki, które są w maszynie wbudowane, na nich osadzone, a także ustawione obok maszyn na wspólnej płycie podstawowej, albo które

nawet bez takiego ustawienia oddziaływanie wprost na maszynę zapomocą wspólnej osi lub przeniesienia za pośrednictwem kół zębatych, należy uważać za istotne przyrządy do popędzania odnośnych maszyn, osobno dla nich zbudowane, bez których nie można ich wprawić w ruch, a jeżeli nadają równocześnie z należeniem do nich maszynami, wprawianemi przez nie w ruch, należy je ościę według stopy, dla tych maszyn określonej; przy maszynach, podlegających stopom celnym, stopniowanym według ciężaru poszczególnej sztuki, należy do tego ciężaru wliczyć ciężar tego rodzaju przystawek.

(9) Przyrządy do popędzania, nadchodzące osobno bez maszyn, do których należą, należy tak długo odprawiać podobnie jak transmisyje jako samoistne mechanizmy poruszające, dopóki nie dostarczy się dowodu tak co do tego, że przyrządy te należą do pewnej maszyny, jak i co do tego, że nie są one połączone z nią pasami lub linami, lecz wprost (zapomocą osi, przeniesienia za pośrednictwem kół zębatych itp.).

18. (1) Zestawione razem maszyny, taryfowane rozinicie, z wyjątkiem maszyn roboczych, złączonych nierozdzielnie z motorami parowymi z Nru 528., należy ościę osobno odpowiednio do taryfowych znamion poszczególnych maszyn. Wspólne części (n. p. osie, płyty fundamentów z częściami maszynowymi itp.) należy przytem do liczyć do ciężaru cięższej maszyny.

(2) Gdyby nie można było uszkutecznić rozdzielania, winna strona dostarczyć wiarogodnych szczegółowych wykazów ciężaru, albo też można na jej prośbę i na jej koszt dokonać za przybraniem znawcy ocenienia ciężaru, przypadającego na poszczególne maszyny, w razie zaś przeciwnym należy zestawione razem maszyny ościę jako całość według stopy celnej, zastosować się mającej do maszyny najbardziej obciążonej. W przypadku tym urząd celny ocenia ciężar szluki najbardziej obciążonej maszyny w celu ustalenia zastosować się

mającej stopy celnej (odnośnie do maszyn, traktowanych według ciężaru poszczególnej sztuki), a w przypadkach wątpliwych należy wziąć za podstawę obliczenia należytości celnych najwyższą stopę celną odnośnych pozycji taryfy.

(a) Co do traktowania narzędzi do ściśnionego powietrza (maszyn do ściśnionego powietrza) zob. og. uw. 1., ust. 3. do Nru 452.—460.

(4) **Maszyny parowe** w połączeniu z maszynami roboczymi — także zapakowane osobno lub rozebrane — należy łącznie odprawiać według Nru 528. tylko wówczas, jeżeli postępowaniu wstępemu mają być poddane obie maszyny w stanie kompletnym, z budowy zaś wynika, że obie mają być wprost z sobą zezpiecone; na tę okoliczność należy przy rewizji zwrócić szczególną uwagę.

(5) **Wszystkie inne motory**, połączone z maszynami roboczymi lub przyrządami, należy odprawiać osobno według Nru 528. (względnie motory elektryczne według Nru 539., motory automobilowe według Nru 554.), maszyny lub przyrządy zaś według ich szczególnych numerów, o ile ciężar poszczególnych maszyn da się oznaczyć po myśli postanowień ustępu 2. niniejszych uwag.

(6) Dozwolone jest także ocenie osobno wtedy, jeżeli maszyny lub przyrządy są zestawione z przedmiotami, nie należącymi do klasy XL. i dającymi się osobno używać, jak np. ruszowania wiodące, skrzynie do przewozu itd.

19. **Urządzeń lub zakładów fabrycznych** nie należy poddawać oceniu jako należąca do siebie całość według jednego numeru taryfy dla maszyn, lecz należy poszczególne maszyny i przyrządy, które wykonują w kolejnym toku fabrykacji samoistną część procesu pracy, zdającej do wykończenia okresu fabrykacji, odprawiać osobno jako maszyny i przyrządy według tych poszczególnych pozycji taryfy, pod które podпадają.

E. Maszyny i przyrządy, przeznaczone do użycia w pewnym oznaczonym celu, do których stosuje się szczegółowo zniżone stopy celne.

20. (1) Za maszyny przeznaczone do użycia w pewnym oznaczonym celu, należy uważać: kompletne poruszające się na kolanach lokomobile dla celów rolniczych z Nru 527., maszyny tkackie z Nru 531. (z wyjątkiem przytożonych również w Nru 531. maszyn do drukowania materyi na firanki, maszyn do haftowania i gremplownic), 532., 534. a 1, b i c, wałcowe draparki bawełny, opatrzone pokryciem ze zgrzebem, młyny wałcowe, ważące od sztuki 50 q i mniej, wymienione w umownych uwagach 1. i 3. do Nru 538. Ponadto potrzeba dowodu przy odprawianiu z przyznaniem ulg celnych właściwej maszyny papierniczej z przyrządem do suszenia przewidzianym w umownej uchwadzie 2. do Nru 538.

(2) Wspomniane maszyny można odprawiać na podstawie przypadających według tych numerów szczególnie uprzywilejowanych (zniżonych) stóp celnych w ogólności tylko wtedy, jeżeli je sprowadzają przemysłowcy lub rolnicy, którzy ich potrzebują, i tylko w razie dopełnienia warunków,

zawartych w tabeli, dołączonej na końcu niniejszej uwagi.

(3) Odnośnie do postępowania celnego z częściami składowymi maszyn tego rodzaju zob. ust. 12.—14. Tymże z niniejszych uwag.

(4) *Odnośnie do maszyn i przyrządów z tej klasy taryfy, które należy wówczas odprawiać według szczególnie zniżonej stopy celnej, jeżeli się je wprowadza do użycia w pewnym oznaczonym celu, należy w razie, jeżeli sprowadzają je handlarze, zabezpieczyć różnicę między stopą ogólną a umownym celu uprzyczylejowanem. Złożone zabezpieczenie ma być zwrócone, jeżeli w przeciągu roku dostarczy się dowodu, że maszyna względnie przyrząd istotnie użytu została do pewnego oznaczonego celu.*

(5) *Maszyny i przyrządy, które nie są przeznaczone do takiego użycania w pewnym oznaczonym celu, odprawia się także wówczas według umownej stopy celnej, jeżeli się je wprowadza dla handlu.*

(6) Przy odprawianiu maszyn, przeznaczonych do użycia w pewnym oznaczonym celu, należy, jeżeli sprowadzają je handlarze, okoliczność tę udowocnić w deklaracyach oraz utrzymywać w deklaracji maszyny te w ewidencji według wzoru, numeru fabrykacyjnego itd., uwidaczniając ciężar jednostkowy, a to w celu umożliwienia zwrotu w swoim czasie zabezpieczenia elat. Maszyny i przyrządy, dla których przepisane są oględziny dodatkowe w celu uzyskania uprzywilejowanej stopy celnej, należy zaopatrzyć odpowiednim znakiem tożsamości.

(7) Odnośnie do wysokości pobrąć się mającego zabezpieczenia zobacz tabelę na końcu tej uwagi.

(8) O odstępstwie tego rodzaju maszyn i przyrządów w przeciągu roku przemysłowcom lub rolnikom należy donieść temu urzędowi celnemu, który dokonał ocenienia, przyczem maszyny te winny być w odpowiedni sposób wyszczególnione.

(9) Zaabezpieczoną różnicę dla można zwrócić wówczas, gdy równocześnie z doniesieniem o odstępstwie przedłoży się przepisane w dalszym ciągu poświadczenie właściwej izby handlowej i przemysłowej lub głównej korporacji rolniczej.

(10) Z maszynami, dla których przepisane są w tabeli oględziny dodatkowe, to jest stwierdzenie, że maszyny, ustawione w stanie gotowym do ruchu w lokalni sprowadzającego, służą do użycia w oznajmionym celu, należy postępować w sposób następujący:

(11) a) Oględziny dodatkowe mają uszczecnić dwaj urzędnicy celni.

(12) b) Tożsamość maszyny należy stwierdzić na podstawie znaków tożsamości, umieszczonych przy pierwotnym odprawieniu, zapomocą porównania maszyny z deklaracją, z rysunkami i szczegółowymi opisami części składowych, widymowanymi przez urząd celny przy odprawianiu wstępnie, a potwierdzenie należy umieścić na czwartej stronie deklaracji. Wydelegowani urzędnicy celni winni wystawić poświadczenie, że maszyna po myśli postanowień klasy XL. podпадa pod tą pozycję taryfy, której zastosowania domagano się w złożonej deklaracji.

(13) c) Jeżeli jednak już przy pierwotnym odprawianiu zachodzą rzeczowe wątpliwości co do

tego, jaką stopę celną należy zastosować, albo jeżeli wątpliwości tego rodzaju powstają dopiero w fabryce przy oględzinach dodatkowych maszyny, ustawionej w stanie gotowym do ruchu, wówczas winien urząd celny przybrać znawcę do komisji, uszczecniającej oględziny dodatkowe, względnie wydelegować go potem do odnośnego zakładu fabrycznego w celu oglądnięcia maszyny. Orzeczenie znawcy należy dołączyć do odnośnej deklaracji. Oględziny późniejsze wspomnianych maszyn przez znawcę mają się również odbyć na podstawie wyżej wymienionych dokumentów.

(14) d) Urząd celny winien wybrać znawcę z listy rzeczników, wydanej w tym celu przez właściwą izbę handlową i przemysłową.

(15) e) Koszta oględzin w domu i czynności znawcy winien ponieść składający deklarację.

(16) Co do maszyn, dla których przepisane jest w tabeli potwierdzenie właściwej izby handlowej i przemysłowej, względnie głównej korporacji rolniczej, winno potwierdzenie to temu silnie stwierdzić, że sprowadzane maszyny nabyły pewien zakład (gospodarstwo rolnicze) dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa i że tam odpowiednio do celu ich się używa. Przy maszynach z Nru 531. do przygotowania i przerabiania, przedzenia tkanin z klasy XXIII. i jedwabiu oraz wyrabiania z nich nici, nadto przy krosnach do tkania jedwabiu i maszynach pomocniczych dla tkalni jedwabiu z Nru 534. winno poświadczenie właściwej izby handlowej i przemysłowej zawierać także poświadczenie, że zakład sprowadzający przerabia wymienione przedziwa.

(17) Potwierdzenia izb handlowych i przemysłowych, względnie głównych korporacji rolniczych, przepisane w wymienionej tabeli, nie zwalniają urzędu celnego od obowiązku dokładnego zbadania, pod jaką taryfą pewna maszyna podpada.

(18) Zabezpieczenia dla lub stwierdzenia przez delegowanych urzędników celnych ustalenia w fabryce maszyn, sprowadzanych na podstawie potwierdzenia, można żądać jedynie w razie uzasadnionej wątpliwości.

(19) Przy tych maszynach, co do których należy według tabeli w celu uzyskania ulgi celnej stwierdzić przez urzędników celnych, że maszyna została w odnośnym lokalni fabrycznym ustawiona w stanie gotowym do ruchu, nie potrzeba dostarczać wspomnianego wyżej potwierdzenia izb handlowych i przemysłowych.

Tabela maszyn, odprawianych na podstawie dowodu z przyznaniem ulg celnych.

Nr.	Nazwa maszyny	Stopa celna od 100 kilogramów				Forma dowodu	
		bez dostarczenia		przy dostarczeniu			
		dowodu *)		wedł. Nr.	K	wedł. Nr.	K
527	Kompletne poruszające się na kołach lokomobile dla celów rolniczych	527	29	527	21	potwierdzenie **)	
531	Maszyny do przygotowywania i przetwarzania lnu, konopi, juty oraz innych do klasy XXII, należących przedziw i jedwabiu; następnie wszystkie maszyny, służące do przedzenia i robienia nici z tych przedziw	533	14	531	7	potwierdzenie **)	
	Maszyny do przygotowywania i przetwarzania wełny czesankowej; następnie maszyny, służące do przedzenia wełny czesankowej i robienia z niej nici	533	14	531	7	ogłędziny dodatkowe	
532	Maszyny do przygotowywania i przetwarzania bawelny wraz z maszynami, służącymi do przedzenia tejże i robienia z niej nici, o ile nie są przeznaczone dla przedzialni odpadków lub wełny zgrzebnej	533	14	532	5	ogłędziny dodatkowe	
534 a 1	Krosna tkackie i maszyny pomocnicze do tkania jedwabiu z wyjątkiem klejarek i postrzygarek . . .	534 a 2	14	534 a 1	10	potwierdzenie **)	
534 b	Krosna rzemienne, pasowe oraz krosna z węzłem	534 a 2	14	534 b	5	ogłędziny dodatkowe	
534 c	Krosna do dziania (o ile nie podпадają pod Nr. 534 b)	534 a 2	14	534 c	10	potwierdzenie **)	
534 c	Maszyny pomocnicze do dziania	534 a 2	14	534 c	10	potwierdzenie **)	
534 c	Klejarki i postrzygarki	534 a 2	14	534 c	10	potwierdzenie **)	
538 Uw. 1.	Draparki walcowe do bawelny z pokryciem ze zgrzebem			538	Uw. 1.	5	ogłędziny dodatkowe
538 Uw. 2.	Właściwa maszyna papiernicza z przyrządem do suszenia . . .	538	Uw. 2.	538	Uw. 2.	12	ogłędziny dodatkowe
538 Uw. 3.	Mlyny walcowe, ważace od sztuki 50 q lub mniej			538	Uw. 3.	18	potwierdzenie **)
			Ułonne dla od określonego czasu poszczególnych sztuk				

*) W razie sprowadzania przez handlarzy należy co do wszystkich maszyn, przytoczonych w tabeli, zabezpieczyć różnicę w stosunku do stóp celnych, które należy zastosować w razie braku dowodu; w razie sprowadzania przez przemysłowców należy uszczeczniać zabezpieczenie tylko w tym przypadku, jeżeli przepisane są oględziny dodatkowe. Zabezpieczenie zwraca się handlarzom po doniesieniu o sprzedaży i dostarczeniu dowodu użycia, przemysłowcom zaś po uszczeczeniu oględzin dodatkowych.

**) Potwierdzenie co do kompletnych, poruszających się na kołach lokomobil do celów rolniczych musi być wystawione przez właściwą główną korporację rolniczą, w innych zaś przypadkach przez właściwą izbę handlową i przemysłową.

Za właściwą należy uważać główną korporację rolniczą, względnie izbę handlową i przemysłową, w której okręgu położona jest ta pracownia, gdzie odnośnie maszyn są ustawione i używane.

XI, 526.

	od 100 kg	ogół.	umoru.
526. Kotły parowe; alembiki, chłodniki i przyrządy do gotowania; cyslerny i rezerwoary (tanks); wszyskie one gotowe, także z należącą do nich i przyczepioną armaturą:			
a) z żelaza	26	—	
1. alembiki, chłodniki i przyrządy do gotowania	24	—	
2. inne	20	—	
b) z żelaza, z częściami składowymi z nieszlachetnych kruszeców	32	30	—
c) z nieszlachetnych kruszeców	40	—	
1. cyslerny i rezerwoary (tanks)	40	—	
2. inne	32	—	

Uwagi. 1. (1) Kotły parowe (leżące i stojące) są to przyrządy, w których wytwarza się parę wodną w celu poruszania maszyn parowych, zakładów do ogrzewania, przyrządów do warzenia i odparowania; sporządza się je zwyczajnie z płyt żelaznych, prócz tego także z miedzi lub lanego żelaza.

(2) Kotły parowe są to albo kotły walcowe, kotły z kotłami dolnymi, kotły z jedną lub dwiema rurami płomieniem lub dymnem albo kotły z rurami ogniomiemi. Kotły z parownikami, w których komory wodne tworzą razem z rurami właściwy kocioł parowy, jakież zbiorniki pary (kotły cylindrowe, służące po części także do przegrzewania pary) i przegrzewacze pary (wężownice) należą podobnie jak na przenośnych podstawach umiocowane kotły parowe, nie połączone z częściami maszynowymi, do Nru 526.

(3) Kotły parowe dla lokomotyw i lokomobil, nie połączone z częściami maszynowymi, podпадają pod Nr. 526. Kotły te, zestawione z maszynami parowymi lub częściami tylch (cylindry parowe itd.), należą do Nru 527., o ile się je jako takie wykaże lub niewątpliwie rozpozna.

(4) Co do urządzeń do ogrzewania i palenia zob. także og. uw. 1. d do Nrów 536. do 538.

2. (1) Kotły parowe z doczepioną należącą do nich armaturą poddaje się razem z nią oceniu według Nru 526. Do armatury należą: zawory wypustowe dla wody i pary, pływaki, wentyle bezpieczeństwa, świstawki alarmowe, elektryczne przyrządy sygnałowe, manometry, szkła wodoskazów i tym podobne przyrządy dla bezpieczeństwa i kontroli, przyrządy do zasilania, zawory zamkające, przykrywy włączów i otworów do czyszczenia, przyrządy do odprowadzania z kotła namoru itp.

(2) Niedoczepione armatury tego rodzaju należy traktować według ich taryfowej jakości.

(3) Zbiorniki pary w kotle, podstawy kotła i lapy kotła, tudzież przyrządy do suszenia pary (suszarki pary, oddzielače wody), regulatory z stojaków ruroowych itp. nie należą do armatury lecz są istotnymi częściami kotła parowego a jako takie winny być zawsze oprawiane według Nru 526.

3. (1) Nadechujące razem z kotłami parowymi i należące do nich przygrzewacze wody, zasilającej kocioł, oraz zakłady paleniskowe (ognisko, ruszty, drzwiczki dla ognia i popiołu,

kanały dla dymu, węże do odprowadzania dymu [kominy] pasy, podpory itp.) należy również ocenić według Nru 526.

(2) Wprowadzane osobno przygrzewacze lub zakłady paleniskowe należy natomiast oprawiać jako nie wymienione osobno przyrządy z Nrów 537. lub 538., osobno wprowadzane zaś żelazne ruszty i pręty rusztów według Nrów 481., względnie 483.

4. (1) Do alembików należą przyrządy, służące tak do prostego przekraplania i wygazowania jak i do frakcyjowanej destylacji. Składają się one najczęściej z bańki, względnie kotła destylacyjnego lub retort, nasady i przyrządu do ochładzania o rozmaitej budowie, także z doczepioną armaturą.

(2) Przyrządów tego rodzaju używa się głównie w destylariach w celu uzyskiwania oleju do świecenia, benzyny itd. z surowych olejów mineralnych, gazu świetlnego itd., z węgla kamiennego, z najróżniejszych materiałów chemicznych ze smolą, oraz przy destylacji drzewa itd.*

(3) Wężownice (przeznaczone bądź to do opalania bańki zapomocą pary, bądź też dla przyrządu do ochładzania), przyrządy do sprawdzania, skraplania itd. należy również oprawiać według Nru 526.

(4) Go do należących tu zakładów paleniskowych zob. powyższą uw. 3.

5. (1) Do przyrządów do oziębiania należą panwie i baseny chłodzące, chłodniki stojące i tym podobne przyrządy do ochładzania płynów, przeznaczone do technicznego użytku, a to także wówczas, jeżeli zaopatrzone są w urządzenie do przewietrzania, mieszadła, miechy, węże do chłodzenia itp.

(2) Do przyrządów do oziębiania należą także zgęszczacze rurowe (zgęszczacze powierzchniowe) dla maszyn i turbin parowych, składające się z jednego pudla i rur dla wody chłodzącej, których powierzchnia służy do oziębiania (skroplenia) pary lub w których skroplenie pary odbywa się w rurach bez zetknięcia się z wodą chłodzącą, następnie osobno wprowadzane zgęszczacze o podobnej budowie do maszyn chłodzących (maszyn do wyrabiania lodu).

(3) Same tylko mieszadła, w których oziębienie następuje tylko jako objaw drugorzędny, oraz maszyny do oziębiania i do wytwarzania zimna (lodu) należą do Nru 538. względnie 537.

* Urzędy celne są obowiązane do zawiadamiania oddziału straży skarbowej, w którego okręgu odbiorca ma siedzibę, o każdym oceniu przyrządu destylacyjnego, nadającego się do destylacji artykułów, podlegających opłacie podatku (Rozp. Min. sk. z dnia 21. lipca 1899, Dz. rozp. Nr. 149).

(4) Przyrządy do oziębiania, zawierające 75 i więcej procentów drzewa, Nr. 536.

(5) Chłodnice puszkowe i pokojowe z lodem, służące do domowego użysku, należycie ościć według jakości materyalu.

6. (1) Przyrządy do gotowania są to przyrządy do odparowania, próżnie i tym podobne inne przyrządy rozmaitego ustroju, służące do celów przemysłowych i fabrycznych, w których tworzy się zapoioczą warzenia i wparowania rozmaite wyroby połowiczne i skończone, posługując się przy tem podtrzymywaniem bezpośredniego ognia lub doprowadzając parę. Tu należą np. przyrządy do warzenia cukru, panwie na brzeczkę (panwie warzelne) do warzenia brzeczków piwnej, przyrządy do gotowania zacieru, kleju tkackiego (szlichty) i karuku, kotły dla celulozy itd.

(2) Przenośne przyrządy do gotowania paszy i przyrządy do parzenia dla celów rolniczych, Nr. 530.; urządzenia do pasteryzowania, Nr. 538.

(3) Co do należących tu zakładów paleniskowych zob. poprzednią uw. 3.

(4) Otwarte kadzie do cedzenia oraz kadzie na zacier, nie zaopatrzone w węzownice do oziębiania i ogrzewania, nie należą tutaj; jeżeli nie mają urządzeń maszynowych, należy je ościć według jakości materyalu, np. żelazne według Nru 444.; jeżeli mają maszynowe części składowe, należy je odprawiać według Nruów 536.—538.

(5) Ogniska do gotowania, kuchnie, kotły do prania, zwykle naczynia kuchenne należycie traktować według jakości materyalu.

7. (1) Cysterny i rezerwoary (tanks) są to zbiorniki na zapas płynów w rodzaju kotłów; armatura ich może się składać: z przyrządów do napełniania i wypróżniania, zaworów, a także z przyrządów do zamknięcia z tkanin drucianych, przyrządów do przewietrzania, nasadek itd.

(2) Cysterny i rezerwoary (tanks), ustawione na żelaznych podstawach wozów kolejowych albo wbudowane w żelazne wozy towarowe, zob. uw. 2. do Nru 555.; wbudowane w statki należycie ościć osobno, ustawione zaś na wozach ulicznych lub podstawach z kołami należycie ościć razem z temi według Nru 526.

8. (1) Według Nru 526. należy ościć także inne zamknięte (zaklepane) większe zbiorniki oraz flaszki stalowe (bomby), służące do przechowania i przewozu płynnych gazów (kwasu węglowego, gazu amoniakowego).

(2) Co do postępowania celnego z flaszami stalowymi, wprowadzanymi w stanie napełnionym, zob. przep. wyk. § 14.

9. (1) Wszystkie w Nru 526. otaryfowane artykuły z żelaza, to znaczy mające część główną z żelaza, z przyczepionymi lub też nie przyczepionymi częściami składowymi z nieszlaghetnych krusców (jakoto żelazne kotły parowe z rurami do warzenia z miedzi lub mosiądu) albo z przyczepioną armaturą z nieszlaghetnych krusców (n. p. rezerwoary [tanks] z mosiężnymi zaworami itd.) należy ościć według b, natomiast wszystkie artykuły z tego numeru, zrobione z nieszlaghetnych krusców, to znaczy więcej jak w 50 procentach z nieszlaghetnych krusców, należy ościć według c.

(2) Wprowadzane w stanie rozebranym gotowe artykuły z Nru 526., oraz wprowadzane osobno części składowe tychże, które po nadaniu im formy i obrobieniu tak dalece przysposobione są (wykonane) zapomocą dziurawienia, wiercienia, wylaczania itd., że można złożyć z nich zupełnie kotły itd. tylko przez zaklepanie, należy ościć według tego numeru, a mianowicie o ile są z żelaza według lit. a wówczas, jeżeli wprowadzane równocześnie nie przyczepione części metalowe są tylko częściami armatury, zaś według lit. b lub c wówczas, jeżeli te nie przyczepione części metalowe są ustrojowemi częściami składowymi samych tych artykułów.

10. (1) Zamknięte zbiorniki z Nru 526., połączone z innymi przyrządami maszynowymi, n. p. poruszane na kołach, jednak nie jadące same wozy do skrapiania ulic z przyrządem do zamiatania, przyrządy do napełniania flaszek i beczek itd. należy traktować według tego numeru wówczas, jeżeli kocioł stanowi główną część składową maszyny; jeżeli jednak urządzenie maszynowe stanowi miarodajną, względnie najistotniejszą część przyrządu i przewyższa go swym ciężarem, wówczas należy odprawić cały przyrząd (razem z kotłem, zob. og. uw. 10. do tej klasy, ust. 3.), jako nie wymieniony osobno przyrząd z Nru 537. lub 538.

(2) Przy przyrządach tego rodzaju, które należy ościć odpowiednio do ich głównej części składowej jako kotły z Nru 526., należy uwzględnić, w celu ocenienia, do którego z podziałów b lub c trzeba je zaliczyć, także udział w ciężarze innych części składowych, przypadający na żelazo i nieszlaghetne kruscze (maszynowych urządzeń, stojaków, podstaw itd.).

	od 100 kg
ogół.	umow.
527. Lokomotywy i tendry; lokomobile	29.—
<i>Kompletne dające się przewozić lokomobile dla celów rolniczych</i>	<i>21.—</i>

Uwagi. 1. (1) Tu należą lokomotywy i lokomobile, poruszane tylko siłą pary.

(2) Lokomotywy i lokomobile różnią się tem od siebie, że pierwsze poruszają się oraz przewożą wprost personal odsługujący i materyalny raz przibory, potrzebne do swego ruchu, a równocześnie służą do ciągnięcia (poruszania przyczepionych wozów lub innych przyrządów na szynach lub bez nich), ostatnie zaś działają jako motory w skutek tego, że przenoszą siłę na inne maszyny.

2. (1) Do lokomotyw należą poruszające się na szynach lokomotywy kolej żelaznych (także lokomotywy kolej ulicznych, polnych i przemysłowych) oraz tak zwane lokomotywy tendrowe (lokomotywa i tender na jednej podstawie z kołami), nadto lokomotywy drogowe i osobno wprowadzane lokomotywy pługów parowych (jeżeli te ostatnie nadchodzą z przynależnymi plugami, zob. uw. 1., ust. 2. do Nru 530.), a to nawet wtedy, jeżeli oprócz poruszania siebie,

równocześnie wykonują działanie, od tego niezależne, mogą być zatem także wprawione w ruch jako lokomobile. Natomiast maszyny robocze, połączone wprost z maszynami parowymi, które same siebie poruszają, jak krany parowe, poruszające się na szynach, lub parowe walce drogowe podlegają pod Nr. 528.

(2) Wozy, urządzone w celu przewozu ciężarów i osób na samym wozie i zaopatrzone w poruszający je motor — wozy motorowe — nie zaliczają się do lokomotyw, a to nawet także wtedy, jeżeli służą równocześnie do ciągnięcia (na szynach lub bez nich) innych wozów (zob. uw. 1. do Nr. 553. oraz uwagę do Nr. 557. i uwagi tamże).

(3) Tendry są to wozy kołki żelaznych, ściśle spřągnięte z lokomotywą i przeznaczone do zabezpieczenia materiałów (paliwa, wody), potrzebnych dla ruchu lokomotyw, oprócz tego zaś także rozmaitych przyborów i narzędzi.

(4) Lokomobile dają się przewozić, to znaczy są urządzone do poruszania się na własnych kołach przy pomocy bydła pociągowego, jak największa część tych lokomobile, które służą do celów rolniczych; jeżeli nie mają osobnego urządzenia wozowego (podstawy na kołach); nazywają się lokomobilami przenośnymi (połowicznymi). Te ostatnie trzeba w celu użycia dopiero stale usadowić.

528. Maszyny parowe i inne, osobno nie wymienione motory (z wyjątkiem motorów, należących do klas XL i XLII); maszyny robocze, w nierozdzielnym połączeniu z motorami parowymi (bagry parowe, krany parowe, młoty parowe, pompy parowe, sikawki parowe itp.); o wadze poszczególnej sztuki:

	od 100 kg ogółem.	umowa.
a) 2 q lub mniej	40-	40-
b) więcej jak 2 q do 25 q	32-	32-
c) więcej jak 25 q do 100 q	26-	—
1. turbiny parowe	26-	—
2. inne	22-	—
d) więcej jak 100 q do 1000 q	22-	—
1. więcej jak 100 q do 500 q	21-	—
2. więcej jak 500 q do 1000 q	19-	—
e) ponad 1000 q	20-	18-

Uwagi. 1. Pompy tłokowe i pompy z nurem, młoty parowe i krany parowe, spřągnięte wprost z parowymi maszynami tłokowymi, o wadze poszczególnej sztuki do 500 q 20-

2. Turbiny wodne o wadze poszczególnej sztuki od 50 do 1000 q 19-

Uwagi. 1. (1) Przez maszynę parową rozumieć należy motor, poruszany parą wodną, to znaczy mechanizm ruchu, który jest zdolny zapomocą ciśnienia naprężonej pary wodnej wytworzyć pracę (siłę), potrzebną do wprawiania w ruch innych maszyn, oraz pracy tej dostarczyć.

(2) Jako maszyny parowe należy traktować nie tylko cylindrowe (tłokowe) maszyny parowe lecz także turbiny parowe.

(3) Innymi nie wymienionymi osobno motormi są wszystkie maszyny, które mogą zamienić w ruch ciśnienie wody, prąd wody, ciśnienie powietrza, zar powietrza, wiatr, ciepło słoneczne, siłę prężności i siłę wybuchową gazów lub innych niż woda materii, zamienionych w parę, siłę muszkułów

(5) Koła, dysze i urządzenie zaprzęgu, wprowadzane razem z lokomobilem, należy odprawiać razem z lokomobilem według Nr. 527.; jednakowo brak tychże nie wyklucza zastosowania umownej stopy celnej.

(6) Co do sprowadzania na postawie ulg dających się przewozić lokomobil kompletny dla celów rolniczych zob. uw. og. 20. do niniejszej klasy i samą tabelę.

(7) Lokomobile parowe, spřągnięte wprost z maszynami roboczymi, podlegają pod Nr. 528.

3. (1) Wprowadzane osobno części składowe lokomotyw i lokomobil (n. p. popędowe koła lokomotyw oraz koła lokomobil itd.) należy odprawiać według Nr. 527., o ile one, jak n. p. koła biegowe lokomotyw, w samej taryfie nie podlegają osobnym stopom celnym (zob. uwagę do Nrz 448. i 449.).

(2) Części składowe poruszających się na kołach lokomobil dla celów rolniczych, jakotez niekompletne lokomobile tego rodzaju należy zawsze ościć według ogólniej stopy dla Nr. 527. (zob. do niniejszej klasy uw. og 7., ustęp 11. i 14.).

(3) Kotły parowe lokomotyw i lokomobil zob. ust. 3. uw. 1. do Nr. 526.

(4) Co do przygrzewaczy i palenisk oboiwiających analogiczne postanowienia, jak przy Nrze 526., uw. 3.

	od 100 kg ogółem.	umowa.
1. turbiny parowe	26-	—
2. inne	22-	—
2. więcej jak 500 q do 1000 q	21-	—
3. więcej jak 1000 q do 2000 q	19-	—
4. ponad 2000 q	18-	—

Uwagi. 1. Przez maszynę parową rozumieć należy motor, poruszany parą wodną, to znaczy mechanizm ruchu, który jest zdolny zapomocą ciśnienia naprężonej pary wodnej wytworzyć pracę (siłę), potrzebną do wprawiania w ruch innych maszyn, oraz pracy tej dostarczyć.

(2) Regulatory parowe (regulatory odśrodkowe, sprężynowe itd.) należy odprawiać według stopy przynależnej maszyny parowej, włączając je do cięzaru odnośnej maszyny.

(3) Jako maszyny robocze w nierozdzielnym połączeniu z maszynami parowymi należy traktować tego rodzaju co do istoty swojej kompletnie połączenia maszyn, przy których maszyna robocza

nie jest spręgnięta z maszyną parową zapomoczą rzemieni, łańcuchów lub lin, lecz wprost zapomoczą drążka tłokowego lub zapomoczą drążka korby albo jest spręgnięta z osią parowej turbiny.

(2) Oprócz maszyn roboczych, wymienionych przykładowo w tekście taryfy, należą tu także maszyny parowe statków, połączone wprost z kołami skrzydlastymi lub śrubami statku, parowe pomostry przesuwane, parowe tarcze obrotowe itp.

(3) Maszyny parowe, zestawione z kołem parowym i połączone wprost z maszynami roboczymi, podpadają taksamo jak parowe sikawki ogniowe i parowe walce drogowe pod Nr. 528.

(4) Same krany, pompy, sikawki ogniowe, śruboty, śruby statków itd., bez maszyn parowych, z którymi mają być wprost połączone, należą do nie wymienionych osobno maszyn (Nr. 537. lub 538).

(5) Co do postępowania celnego z tego rodzaju złożonemi maszynami, wprowadzanymi w stanie rozebrania, zob. 18tą, zaś co do odprawiania części składowych tychże ust. 11. 7miej, a eo do ciężaru według sztuki 16tą z uwag ogólnych do niniejszej klasy.

(6) Motory elektryczne, Nr. 539.

(7) Motory automobilowe, Nr. 554.

3. (1) Turbiny parowe są to maszyny, przy których ulatującą para wodna (w formie strumienia) działa podobnie, jak siła wodna przy poziomych kołach wodnych. Części, poruszane strumieniem pary, mają albo postać cylindrow z nasadzonem łożyskami lub skrzydłami albo postać krążków z wcięciami o szczególnym przekroju.

(2) Opierzenia (osłony) turbin parowych należą odprawiać według stopy odnośnych turbin parowych.

4. (1) Pompy tłokowe są to pompy, działające jako pompy ssące i lewarowe, przy których tłok ma zawory a drążek tłoku porusza się w cylindrach pompy. Pompy z nurem są to pompy z jednym lub z dwoma litymi tłokami bez zaworów (tjok przy nimiech, nur): są one więc zawsze zbudowane według systemu pomp tłoczących (nie jako pompy podnoszące). Pompy kopalniane z hydraulicznymi ciągadłami, przy których dolna część rury wznośnej spełnia zadanie tłoka, należy odprawiać jak właściwe pompy tłokowe.

(2) Umowna ulega z uwagi 1. nie ogranicza się do pomp dla płynów, lecz obejmuje także zgęszczacze i pompy powietrzne, o ile one są zbudowane według systemu pomp tłokowych i pomp z nurem.

5. Według stopy dla turbin wodnych należy także traktować regulatory do nich oraz wliczać do ciężaru poszczególnej ich sztuki.

	od 100 kg ogół. umow.	24 —	—
529. Maszyny narzędziowe			
a) maszyny do obrabiania drzewa o wadze poszczególnej sztuki 100 q lub więcej			13.50
b) maszyny do obrabiania drzewa o wadze poszczególnej sztuki mniej niż 100 q; maszyny do obrabiania kamienia o wadze poszczególnej sztuki 100 q lub więcej			18 —
c) inne maszyny narzędziowe			20 —

Uwagi. 1. (1) Do maszyn narzędziowych z Nru 529. należą tylko maszyny do obrabiania drzewa (także korka) i kamienia, bez względu na materiał, z jakiego są zrobione.

(2) Wszelkie prace, które mają wykonywać maszyny tego rodzaju około podłożonych pod nie ciosów, polegają na nadawaniu formy lub obrabianiu powierzchni, czego dokonują wstawione do maszyny odpowiednie narzędzia.

(3) Maszynami do obrabiania drzewa są na przykład: pily (traki, także z należącymi do nich wozami klockowymi), strugarki, maszyny wiertnicze, pilarki, maszyny do cięcia lornierów, maszyny do krajania drutu drzewnego (do wyrobu zapalek), maszyny do polerowania kamennych orzechów i drewnianych guzików, maszyny do wiercenia i cięcia korka (do wyrobu zatyczek, kostek i pasków) itd.

(4) Maszynami do obrabiania kamienia są m. p. maszyny do dławiania w kamieniu, maszyny do rytowania (rznięcia), wyrównywania, piłowania i drapania kamienia, maszyny do szlifowania kamienia itd.

(5) Co do ciężaru poszczególnej sztuki zob. 16tą z uwag ogólnych do niniejszej klasy.

2. Maszyny narzędziowe do obrabiania drzewa i kamienia, nie odróżniające się prawie od maszyn do obrabiania żelaza lub krusców pod względem formy i sposobu działania (z wyjątkiem narzędzi, zmienionych odpowiednio do istoty obrabianego materiału), jak n. p. tokarki należy odprawiać według Nru 538., jeżeli na podstawie dostarczonych dowodów nie rozpozna się na pewno, że odnośnej maszyny używa się wyłącznie tylko do obrabiania drzewa lub kamienia.

3. (1) Maszyny, służące tylko do rozdrabniania drzewa, jakoto piłowania i rąbania na drzewo opalone, rozdrabniania kory (garbówka), oczyszczania drzewa z kory (maszyny do obłupywania kory), wyrabiania miazgi papierniczej z drzewa (miazdżarki, przyrządy do szlifowania drzewa), wyrobu macezek drzewnej i korkowej oraz piasku korkowego, wyrabiania wełny drzewnej, następnie lamacze kamieni, stepy i rozpylacz do rozdrabniania kamieni oraz maszyny do wiercenia w skale (dla wiercenia głębokich, robienia otworów strzelniczych) nie należą do Nru 529., lecz należy je odprawiać według Nru 538.

(2) Maszyny do obrabiania krusców (włącznie z maszynami do obrabiania żelaza) należą do Nru 538.

530. Maszyny i przyrządy rolnicze, osobno nie wymienione:

	od 100 kg ogół. unow.
a) pługi parowe	10— 10—
b) młocarki	18— 17—
c) inne:	
1. z drzewa (t. j. zawierające 75 procent lub więcej drzewa)	17— 15—
2. z żelaza	24— —
z żelaza, z wyjątkiem kosiarek	20—

Uwagi. 1. (1) Jako pługi parowe z Nru 530.a należy traktować wszystkie pługi, wprowadzane w ruch zapomocą maszyn popędowych, działających siłą pary, bez względu na ich budowę oraz na to, czy pługi te są stale połączone z maszynami popędowymi, czy też maszyny te, będąc oddzielone od pługa, przenoszą ruch przez ciągnięcie wprost lub zapomocą transmisji.

(2) Lokomobile i lokomotywy, wprowadzane równocześnie z plugami parowymi, do których należą, winno się traktować łącznie z nimi według Nru 530.a, liny zaś druciane do nich zawsze według Nru 466.

(3) Plugi parowe, wprowadzane bez motoru, można odprawiać według Nru 530.a; odprawiającemu urzędowi celnemu zastrzega się jednak prawo zarządzenia stwierdzenia przez oględzinę dodatkowe o charakterze urzędowo-skarbowym, czy plugu używa się rzeczywiście przy pomocy siły pracy.

(4) Wszystkie plugi, poruszane innymi motorami a nie działającymi siłą pary, należy oclić według Nru 530.c 2, motory nie wbudowane zawsze osobno według Nru 528., względnie 539., albo też według Nru 553., jak automobile, jeżeli motory maszyn popędowych są motorami automobilowymi (zobacz uwagę 1. do Nru 554.).

(5) Plugi z wbudowanymi motorami należy traktować według postanowień uw. og. 18. do klasy XL, względnie uw. 9. do Nru 539.; jeżeli zaś wbudowane motory przedstawiają się jako motory automobilowe, wówczas należy motor oclić jako motor automobilowy z Nru 554.; istniejącą podstawę na kołach należy przy plugach tego rodzaju z wbudowanymi motorami z Nru 528., 539. i 554. wliczyć do podlegającego oclejnictwu ciężaru pluga, który należy oclić według Nru 530.c 2; co do obliczenia ciężaru zobacz og. uw. 18. do niniejszej klasy.

(6) Brony parowe, czyli duże ciężkie bronie, wprowadzane w ruch zapomocą lokomobil itd. w ten sam sposób co plugi maszynowe, należy odprawiać według Nru 530.c.

2. (1) Według Nru 530.b należy oclić wszelkie rodzaje młóceek (także wiązaczce snopów przy nich) oraz maszyny do łuskania konicyny.

(2) Również według Nru 530.b należy oclić bębeny i kosze do młócenia oraz przyjmyki (dostosowane, nacięte, także przewiercone drążki [szyny bębnowe] z kutej żelaza lub żelaza lanego odwulgłonego) i trzpienie (trzpienie bębuwe).

3. Do maszyn i przyrządów rolniczych z Nru 530.c należą: plugi o jednem ostrzu lub kilku (plugi koleśnie, oborywacze i obryspniki) z wyjątkiem należących do a, także nasady plugów i przyspособione naprzód blachy do plugów, lemiesze, soszniuki (ostrza), płyty, blaszki zasuwkowe do plugów, kultywatory (drapacze, ekstyrypatory, spulchniacze), bronie wszelkiego rodzaju (nie przyczepione żelazne zęby

do bron, Nru 530.c 2), walec do roli, siewniki, wkładki do plugów uniwersalnych i siewników, brzózowniki, maszyny i przyrządy do kopania w celu obrabiania gruntu, siewniki nawozu, zniwiarki i kosiarki (także wiązaczce snopów przy nich), maszyny do zbierania plonów (kopacze kartofli i buraków), maszyny do przetrząsania siana, grabie konne, łuskacze kukurydzy, wszelkiego rodzaju maszyny do czyszczenia i przebierania zboża (oddzielacze [triery], wywiewniki, młynki czyszczące, arły do czyszczenia zboża itd.), sieczkarki, przenośne przyrządy do gotowania i parzenia paszy, młyny do śrutowania paszy, pracujące bez kamieni młyńskich, rozdrabniače makuchów, krajarki buraków (sieczkarnie do paszy), maszyny do mieszania syropu, maszyny do wyrabiania masła (także wytłaczarki masła), oddzielacze (centrifugie do mleka), łącznie do wina i owoców itp.

4. Przez kosiarki z Nru 530.c należy rozumieć nie tylko większe maszyny, przeznaczone do koszenia zboża, trawy, konicyny itd., urządzone do poruszania zapomocą hydrauliki ciągnowego a zapatrzone zwykle w dzierżaki, noże, grabie i odklaczacze, lecz także tak zwane kosiarki do gazonów (o ciężarze poszczególnej sztuki 20 kg i więcej), składające się z jednego walea z nożami, przy mocowanymi do jego pokrywy w linach ślimakowatych, przeznaczone do pracy ręcznej w ogrodach, parkach itd. (kosiarki do gazonów poniżej 20 kg, Nru 479.b).

5. (1) Koła biegowe bez części ustrojowych, wprowadzane osobno bez maszyn, do których przynależą, należy odprawiać według jakości materiału.

(2) Dysze i urządzenia do zaprzęgu należy oclić razem z temi maszynami, do których one przynależą.

(3) Maszyny i przyrządy rolnicze z Nru 530.c w połączeniu z więcej jak 50% nieszlachetnych kruszów lub zrobione z samych takich kruszów należy odprawiać według Nru 537.

(4) Maszyny i przyrządy, mogące służyć także ewentualnie do celów rolniczych, co do formy jednak i sposobu działania takie same jak te, które służą do innych celów, jak n. p. pompy, należy odprawiać według postanowień dla nie wymienionych osobno maszyn i przyrządów.

(5) Natomiast maszyny i przyrządy rolnicze, chociażby nie były sprawdzane i używane przez rolników (n. p. triery, sprawdzane przez domy składowe lub młyny), nie są wykluczone od traktowania jako takie.

(6) Kieraty, Nru 528.

(7) Suszarnie, Nru 538.

(8) Maszyny do mielnarstwa (słoje walec, sita płaskie itd.) także młyny do śrutowania paszy z kamieniami młyńskimi, Nru 538.

Uwagi ogólne do Nrów 531—533.

1. (1) Przez otaryfowane w Nrach 531. do 533. maszyny przygotowawcze i przetwarzające dla przedziw, wymienionych w poszczególnych tych numerach, rozumie się maszyny robocze, usiłujące w procesie przedzenia przetwarzanie, przebieranie, mieszanie i czyszczenie tych przedziw. W dalszym procesie fabrykacyjnym wyrabia się na maszynach do przedzenia przedzę pierwotną i przedzę wykończoną, zaś zapomocą niciarek dokonuje się skręcania gotowych pojedynczych nici (przedz).

(2) Natomiast maszyny do robót dodatkowych i uszlachetniających w przedzalnictwie, tudzież maszyny pomocnicze, nie usiłujące obrabiania przedziw lecz służące do utrzymania w dobrym stanie i zaopatrzenia maszyn przedzalniczych, nie podпадają pod Nry 531.—533. lecz należy je traktować według ich jakości pod innym względem. Stosownie do tego należą na przykład: zwijarki cewkowe, motowidła, postrzygarki, klejarki, nawijarki do maszyn pomocniczych dla tkactwa i dziania (Nr. 534), zaś prasy do przedz, maszyny do krajania aksamitu, maszyny do prania, suszenia, bielenia, barwienia lub druczkowania przedz, ostrzarki zgrzebne, naciągarki zgizbele (do naciągania obić zgrzeblastych na bębeny), ustawnika dla wałów osnowy itd. podpadają pod osobno nie wymienione maszyny (Nry 536.—538).

(3) W owych przypadkach, w których przy przyczepach do barwienia i bielenia, maszynach do ugniatania welny itp. wyłącznie używanie ich do luźnego przedziwa nie wynika już niewątpliwie z ich budowy, można odprawiać według Nru 533. przyrządy tego rodzaju tylko w razie przedłożenia świadectwa izby handlowej co do istotnego wyłącznego używania ich do przerabiania luźnego przedziwa.

2. (1) Maszyny, używane do przygotowywania, przerabiania, przedzenia i nitkowania tak welny czesankowej, jak i przedzę zgrzebnej i odpadków welny, oraz takie maszyny, których się

używa tak do cienkiego przedzenia bawełny jak i do przedzenia odpadków bawełny oraz przedzenia wigoniu (na sposób przedzy zgrzebnej) z bawełny, należy zawsze oelić według Nru 533.

(2) Maszyny dla nici drucianych, przedzarki do spłaszczania drutu (do opłatania przedz spłaszczonymi złotymi i srebrnymi drutami lub spłaszczonymi drutami z kruszów nieszlachetnych), maszyny do opłatania kabli (do opłatania przedzę kabli, drutów kabli), przedzarki słomy (do wyrabiania lnu z słoną, siana, welny drzewnej itd.), Nry 536.—538.

3. Go do postępowania, którego należy przestrzegać przy zastosowaniu stopy celnej 7 K dla maszyn do przygotowywania, przerabiania, przedzenia i nitkowania przedz czesankowej (Nr 531.) oraz umownej stopy celnej 5 K dla maszyn z Nru 532., tudzież co do warunków sprowadzania maszyn z Nru 531.—533. w ogólności zob. ust. 20. a co do postępowania celnego odnośnie do części składowych wszystkich tych maszyn ust. 12. i 13. 7mej uwagi ogólnej do tej klasy.

4. (1) Wrzeciona wszelkiego rodzaju do maszyn z Nrów 531.—533. oraz należące do nich skrzydełka i obrączki wrzecion, nadotwałki karbowane (walki wyciągowe) z żelaza lub kruszów nieszlachetnych dla maszyn tego rodzaju należy odprawiać według Nru 532. (15 K, w obrocie umownym 5 K), o ile wprowadzane są osobno bez odnośnych maszyn, i nie potrzeba dla nich w tym celu żadnego osobnego dowodu; natomiast rurki do wyciągania, mające postać krótkich przedziurawionych wrzecion, używane tylko przy przedzeniu przedzy zgrzebnej, należy zawsze traktować według Nru 533.

(2) Czesadła do bawełny i wełny, przyspособione do obkładania niemi bębnów maszyn przedzalniczych przygotowawczych, Nr 553., czesadła dla innego przedziwa, Nr 531.; zwykłe czesadła (gwoździe lub pęćki druciane, powbijane do płaskiej deski drewnianej), Nr. 461.

531. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania lnu, konopi, juty i innych do klasy XXIII. należących przedziw, wełny czesankowej i jedwabiu; następnie wszystkie maszyny, służące do przedzenia tych materyałów i robienia z nich nici; maszyny do drukowania materyi na firanki; maszyny do haftowania; gremplownice	od 100 kg ogół. x mów.	7— 7—
--	-----------------------------	---------

Uwagi. 1. (1) Do maszyn dla przedzenia lnu, konopi i juty i rohienia z nich nici należą na przykład: młodzie do lnu (cierlice), czesarki do lnu, wiatraczki do trzepania lnu, wyciągarki lnu (wyciągacz, do składania i wyciągania taśm lnu), przedzarki lnu na mokro i na wilgotno, młodlarki kolczaste (do łupania i wygładzania włókien liniowych i usuwania paczesi), tarła do konopi (młynki do obijania i młynki tarłowe), zgrzebła korytkowe (zgrzeblarki do kłaków, zgrzebła osobne do przedzenia kłaków konopnych), trzęsarki (do czyszczenia juty i kłaków konopnych), maszyny do nakładania kłaków, do czesania kłaków, wyciągacze do kłaków (maszyny do taśm z kłaków, wyciągarki do podwajania i wyciągania taśm z kłaków), zgrzebła do odpadków juty (zgrzeblarki do odpadków juty, zgrzebła szarpaczy), otwieracze do juty (do rozplątywania zdjętych z balów pasm

juty), maszyny do międlenia juty, maszyny do cięcia (do odcinania końców korzeni włókien juty), krajarki (do rożciania i rozrywania długiego lnu i długich konopi), maszyny do szarpacza (szarpacze do kłaków liniowych i konopnych), przedzarki suche, tudzież wszystkie niciarki dla lnu, konopi i juty.

(2) Jak maszyny, wymienione poprzednio, należy dalej traktować: maszyny podobne lub takie same jak maszyny do przygotowywania, przerabiania, przedzenia i nitkowania lnu, a służące do przerabiania ramicy, maszyny do przedzenia torfu (jakoto wilki trzepiące, trzeparki, zgrzeblarki itd.), maszyny do powroźnictwa, o ile nie konają procesu plecenia (jakoto maszyny do kablowania [pleciarki sznurów], maszyny cewkowe do składania, niciarki skrzydelkowe itd.), a w końcu wszystkie te maszyny, które przerabiają w ten sam sposób azbest, miazgę papierową, celulozę

i miazgę drzewną (sylwalin) częściowo w stanie czystym, częściowo z domieszką.

(3) Międlice ręczne do lnu i konopi, to jest przyrządy do łamania namoczonych łodyg lnu i konopi, trzepaczki do trzepania lnu należy ościećnie jako maszyny lecz według jakości materiału.

2. (1) Za maszyny do przedzenia jedwabiu uważa się przyrządy do zabijania i suszenia kokonów jedwabniczych, trzeparki (do odpylania kokonów i odpadków jedwabiu), maszyny do zwilżania (do zwilżania odpadków jedwabiu), runiarki jedwabiu (pozluźniające dla odpadków jedwabiu), wrzecienne dla odpadków jedwabiu, maszyny do czesania odpadków jedwabiu, otwieracze do kokonów (do rozdzierania włókien uszkodzonych kokonów i tworzenia waty jedwabnej), maszyny do czyszczenia sznurków, używane do wyczeków jedwabiu, zwijarki jedwabiu (do odwijania jedwabiu z kokonów), zwijarki cewkowe do jedwabiu (do odwijania jedwabiu z motowidła na cewki), młynki do jedwabiu (niciarki do jedwabiu) itd.

(2) Należą tu także maszyny do wyrabiania z przyrządzonej masy nitek sztucznego jedwabiu.

3. (1) Z maszyn, używanych w przedziałach wełny czesankowej, podpadają zawsze pod Nr. 531.: gillbox (do wyrobu przedzy wstępnej dla ciągarek zapomocą podwajania [składania] i rozcigania zgrzebela taśmowych i nawijania na duże cewki), froterki (bobinoirs, ciągarki wążkujące z przyrządem walkującym, włóczkującym lub zwrotnie skręcającym), czesarki (do wyrobu czesanki), maszyny do wygładzania [lisseusen] (do płókania, prostowania lub odkreślania włókien czesanki taśmowej), samoprząsnice [selfaktory] (cieukoprzędne samoprząsnice mulejowe z posuwającym się na kołach wózkiem wrzecionowym i z peryodycznym procesem przedzenia) i nieprzenośne przedzarki (métier fixe, przedzarki Wateria, samoprząsnice ciągłe, przedzarki ciągłe, throstle, zbudowane według systemu skrzypdelkowego, obrączkowego, lejkowego lub systemu igiel), obie wyżej wspomniane z walkowym przyrządem wyciągowym bez skręcania pośredniego między walkami i z pionowym przyrządem natygowym dla cewek ciągarek walkujących, niciarki i niciarki wózkowe [twiner] (selfaktory, urządzone do skręcania nici) z podziałką wrzecion poniżej

70mm*), także z przyrządami do wyrobu przedzy ozdobnej.

(2) Zob. także 2. i 3. uwagę ogólną do Nrów 531.—533. i uwagę 1. do Nru 533.

4. (1) Przez maszyny do drukowania materyi na firanki (Nr 531.) rozumie się dziające stale maszyny do drukowania, urządzone tak, że można posługiwać się przy nich grawiowanymi lub niegrawiowanymi walkami, a służące nie tylko do druzczkowania tkanin z klas XXII.—XXV., lecz także do druzczkowania płótna introligatorskiego, ceraty, linoleum (klasa XXXI). Wprowadzane równocześnie z maszynami do drukowania materyi na firanki przyrządy do wstępnego suszenia, to jest tę część przyrządu do suszenia, po której przesuwa się podkładka i sukno nadrukowane, należy odprawić razem z maszyną do drukowania według Nru 531. Inne przyrządy do suszenia należą do maszyn osobno nie wymienionych.

(2) Maszyny do drukowania materyi z płytami, maszyny do druzczkowania taśm, przygotowanych do wypredzienia, do druzczkowania przesmyków przedzy, tudzież wszelkie maszyny do drukowania tapetów, książek itd. podpadają pod maszyny osobno nie wymienione.

5. (1) Jako maszyny do haftowania (Nr. 531.) należy odprawić maszyny do haftowania o ścięgu płaskim i inne podobne maszyny do haftowania (krosno hafciarskie, iglarki). Małe maszyny o tamburkowym ścięgu lańcuszkowym i inne tym podobne należy natomiast traktować według Nru 535.

(2) Igły hafciarskie i czoleńka, wprowadzane razem z maszynami do haftowania w ilości, potrzebnej do jednorazowego zaopatrzenia, należy ościeli razem z maszynami (zob. 10.—12. uw. og. do tej klasy).

(3) Według Nru 531. należy traktować także maszyny pomocnicze dla hafciarstwa, n. p. automaty do haftowania Zakarda, zwijarki cewkowe, maszyny do nawlekania na igły (które nawlekają automatycznie równe nitki na igły maszyny do haftowania) itd.

6. Maszyny do wkładania zgrzebeli są to maszyny (dla fabryk zgrzebeli), które wykonują automatycznie wszelkie czynności, potrzebne do wkładania (wsadzania) haczyków drucianych w materyę pokryw zgrzeblastych poczawszyst od krajania kawałeczeków drutu aż do wykończenia zgrzebeli.

532. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania bawełny wraz z maszynami, służącymi do przedzenia tejże i robienia z niej nici, o ile nie należą do następującego numeru

Uwagi. (1) Według Nru 532. należy traktować tylko te maszyny do przygotowania i przetwarzania, przedzarki i niciarki, które używane są tylko do cienkiego przedzenia bawełny, nie zaś także do przedzenia wigonu z bawełny albo do przedzenia odpadków bawełny.

(2) Do Nru 532. należą zatem: targacze bali (do rozłuszczania i rozrywania bawełny, wziętej z bali, razem z płótnem, doprowadzającem w celu wyciągania i mieszaniny), rozłuszniczce (Opener, Crightonopener [rozłuszniczce pionowe] i rozłuszniczce skrzypdelkowe), maszyny do trzepania (trzeparki), maszyny do trzepania i nawijania, klepacze do robienia zwojów waty), czesarki ba-

welny (do oddzielania krótkich włókien bawełny od długich), zgrzeblarki pokrywkowe z stalami lub ruchomemi listwami (zgrzebla pokrywkowe, skrobaczki pokrywkowe do układania równolegle włókien i równomiernego ich rozdzielenia, tworzenia runka w formie zasłony i przeiniany tegoż na taśmy ze zwojów waty, włożonych do zgrzebeli w celu przerobienia), także należące do nich automatyczne przyrządy do czyszczenia pokryw zgrzeblastych, ciągarki (maszyny do wyciągania i ciągnienia, wyciągacz, snówarka, maszyny do składania i wyciągania taśm bawełny), wrzecienne (wrzecienne grube, wstępne, średnie, cienkie, podwójnie cienkie, podwójnie cienkie kończące

*) Podziałkę wrzecion należy wymierzyć od jednego do drugiego środka wrzeciona, przy czym należy pomiaru u podstawy dokonać na odcinku, obejmującym kilka wrzecion.

[siodło, stół skrzydełkowy, cewkowy, banc à broches], niedoprządkiz wrzecionami skrzydełkowymi), samoprząsnice [selfaktory] (cienkoprzędne samoprząsnice mulejowe z posuwającym się na kołach wózkiem wrzecionowym i z peryodycznym procesem przedzenia) i nieprzenośne przez dzarki (métier fixe, przedzarki Wateria, samoprząsnice ciągle, przedzarki ciągle, throstle, zbudowane według systemu skrzydełkowego, obrączkowego, lejkowego lub systemu igiel), obie wyżej wspomniane z wałkowym przyrządem **wyciągowym**

533. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania, maszyny do przedzenia i robienia nici, wszystkie takie maszyny dla przedzialni odpadków lub wyczesków z bawełny i wełny

Uwagi. 1. (1) Według Nru 533. należy traktować nie tylko wszelkie maszyny do przygotowywania i przetwarzania, maszyny do przedzenia i robienia nici, używane w przedzialni odpadków i wyczesków z bawełny (przedzenie odpadków bawełny i wigonii z bawełny) i wełny (przedzenie odpadków wełny i wyczesków), lecz w ogóle maszyny takiego samego rodzaju nawet wtedy, jeżeli używa się ich również w przedzialniach wełny czesankowej (Nr. 531.) lub przy przedzeniu cienkiem bawełny (Nr. 532.) (zob. uw. 2. do Nru 531. do 533.).

(2) Następujące maszyny (przyrządy) należy więc na przykład ościeć według Nru 533.: maszyny do prania i płókania wełny, lewiatały, maszyny do suszenia i wytrawiania z obracającym się bębnami (zobacz uw. 3. do tego numeru), maszyny do ugniatania wełny, przyrządy do barwienia wełny, bębny dla odpadków (maszyny do czyszczenia, ochrącze (odpylacz), rozluźniające końców (szarpaczki końcowe, Garnett-Opeuer), przebieracze nici (maszyny do przebierania nici z odpadków przedz); wilki wszelkiego rodzaju (maszyny przygolowawcze do rozluźniania, odpylania i czyszczenia wełny i bawełny oraz ich odpadków, jakoto wilki trzepiące, do pyłu [shaker], szarpiące, skrzydełkowe, zgrzeblące i wybierające, wilki maszczące i mieszające [maszczaki, wilki natruszczające]; wilki do wełny skrawkowej, do shoddy, do wełny galaganowej [wilki do wełny sztucznej]); zgrzebla pośpieszne (zgrzebla Rislera, zgrzeblarki wstępnej); zgrzeblarki wałkowe (zgrzeblarki ugniatającej), pojedynczo lub jako pełne garnitury (assortiments), składające się z 2 do 4 maszyn, także z przynależnymi przyrządami pomocniczymi, a wśród nich z takimi, zapomocą których rumo, utworzone ze swojów waty, włożonych pod zgrzeblarki w celu przerobienia, przemienia się w watekę nieblową lub przedzę wstępnią; złożone zgrzeblarki wałkowe i pokrywkowe, także należące do nich automatyczne przyrządy do czyszczenia pokryw zgrzebę, składarki Derby (maszyny do składania taśm w celu wytwarzania swojów waty z kilku zgrzebel taśmowych), samoprząsnice [selfaktory] (cienkoprzędne samoprząsnice mulejowe z posuwającym się na kołach wózkiem wrzecionowym i z peryodycznym procesem przedzenia; wyciąg wózkowy lub wałkowy) z poziomym przyrządem odwijającym i nieprzenośne przedzarki (métier fixe, przedzarki

bez skręcania pośredniego między walkami i z pionowym przyrządem natykovym dla cewek wrzecionnie, niciarki i niciarki wózkowe [twiner] (selfaktory, urządzone do skręcania nici) z podziałką wrzecion poniżej 70mm*), także z przyrządem do wyrobu przedzy ozdobnej.

(3) Zgrzeblarki pokrywkowe do wyrobu wat (także wat na opatrunki i do ran) należy również odprawiać według Nru 532.

(4) Zob. także uwagę 1. do Nru 533., tudzież 2. i 3. uwagę ogólną do Nrów 531.—533.

	od 100 kg	ogół.	umow.
	15.—	14.—	

Wateria, samoprząsnice ciągle, przedzarki ciągle throstle, zbudowane według systemu skrzydełkowego, obrączkowego, lejkowego lub systemu igiel) z poziomym przyrządem do odwijania lub pionowym przyrządem natykovym dla całych cewek rozdzielających gazy lub dla poszczególnych krajków dla przedzy wstępnej przy rozdzielałcach; prząsnice Muljewa wszelkiego rodzaju i wszelkiej budowy (samoprząsnice [selfaktory] połowiecznie, przedzarki cienkoprzędne z peryodycznym procesem przedzenia, poruszane zarazem rękami i zapomocą siły); maszyny do składania; niciarki i niciarki wózkowe [twiner] (selfaktory, urządzone do skręcania nici) z podziałką wrzecion na 70 mm*) lub więcej, także z przyrządami do wyrobu przedzy ozdobnej.

2. (1) Przyrządy pomocnicze, używane przy zgrzeblakach wałkowych, należy ościeć według Nru 533. także wtedy, jeżeli wprowadzane są w sztukach pojedynczych bez zgrzeblarek, doktrynych przynależą. Należą tu: automatyczne przyrządy do zasilania i nakładania (także samozaśilacze skrzynkowe [hopper-feeder], także w celu użycia w przedzialni przy innych maszynach do przygotowywania i przetwarzania); zgrzeblarki przygotowawcze (avant-trains), przyrządy do wyciągania i szarpania, zasilacze zgrzeblarek i przyrządy do czyszczenia, przyrządy do szarpania waty, automatyczne wózki dla waty, przyrządy do nawijania waty długiej i krzyżowej, przyrządy taśmowe, przyrządy do nawijania i ławki do nawijania; przyrządy do rozdzielań gazy (rozdzielače gazy rżemkowej oraz o taśmach stalowych) i przyrządy wałkujące.

(2) Według Nru 533. należy nadto odprawiać także maszyny do czesania i mieszania, używane w przedzialniach włóscienia końskiego, wilki szarpiące do wyrobu pilśni i kapeluszy, wilki szarpiące i ciągarki do przetwarzania odpadków bawełny na pakuły wełniane.

3. Maszyny do suszenia (także przyrządy do szybkiego suszenia, przyrządy do suszenia plecionki wierzbowej) i maszyny do nawęglania (z wyjątkiem maszyn tego rodzaju z obracającymi się bębnami), których używa się tak do obrabiania wełny jak również do suszenia i barwienia przedzę lub nawęglania tkanin wełnianych, należy ościeć jako osobno nie wymienione maszyny i przyrządy (Nr. 536.—538.).

^{*)} Podziałkę wrzecion należy mierzyć od jednego do drugiego środka wrzeciona, przy czym należy pomiaru u podstawy dokonać na odcinku obejmującym klapka wrzecion.

XL.. 534.

	ogół.	od 100 kg umoru.
534. Warsztaty tkackie i warsztaty do dziania, następnie maszyny pomocnicze do tkactwa i dziania	15-	—
<i>a) Warsztaty tkackie i maszyny pomocnicze do tkactwa, z wyjątkiem klejarek i postrzygarek:</i>		
1. dla tkania jedwabiu		10-
2. inne		14-
<i>b) krosna rzemienne, pasowe i węzowe</i>		5-
<i>c) warsztaty do dziania, o ile nie podпадają pod b); maszyny pomocnicze do dziania; klejarki i postrzygarki</i>		10-

Uwagi. 1. (1) Przez krosna (warsztaty) tkackie z tego numeru należy rozumieć tak krosna ręczne jak i poruszane siłą (mechaniczną) dla materyi tkackich wszelkiego rodzaju (także dla spółzysłych towarów tkackich). Oprócz rozmaitości zbudowanych krosien tkackich dla właściwych tkanin z bawełny, lnów, jut, wehy, jedwabiu itd. należą tu także krosna tkackie dla aksamitów, wstążek (krosna do tkania wstążek, krosna sznuklerskie, warsztaty do wyrobu wstążek), dla koronek, tiulów angielskich i firanek, krosna do tkania kobiercew, krosna do tkania gobelinów (krosna do tkania tapetów o nizkich ramach z poziomą osnową i tapetów o wysokich ramach z prostopadłą osnową), krosna tkackie dla rzemieni, pasów, węzłów i inne.

(2) Natomiast maszyny do plecenia, położonki rzemienne, położonki sznuklowe, koronarki klockowe, krosna siatkowe (dla towarów powroźniczych, sznurów, tasiemek, knotów, szlaczków, koronek i innych), jakież krosna tkackie do wyrobu tkanin drucianych należą do maszyn osobno nie wymienionych (Nr. 536. — 538.).

2. (1) Za krosna do dziania (oczkarskie) z tego numeru, przeznaczone również dla materyi tkackich wszelkiego rodzaju, należy uważać krosna do dziania tkanin jednonitkowych (krosna kotonowe, krosna ręczne do tkanin jednonitkowych, krosna ręczne pończoszko, krosna grubszego, krosna dla worków), krosna do dziania tkanin wielonitkowych (chwytne krosna oczkowe, dziergarki, ręczne krosna oczkowe, okrągłe krosna oczkowe [przyrządy tkackie do tkanin oczkowych]), koliste krosna oczkarskie wraz z wprowadzonymi razem z niemi przyrządami do nawijania. Tu należą także tak zwane maszyny pochwytne i maszyny do obrzeżania, maszyny wzorowe, maszyny do robienia feżów oraz maszyny do dziania płaskiego z podstawą lub bez niej o ciężarze po-szczególnej sztuki powyżej 150 kilogramów.

(2) Maszyny do dziania (w znaczeniu ścisłej) Nr. 535.

3. Krosna do rzemieni i pasów są to krosna tkackie, na których robi się rzemienie (rzemienie napędowe) i pasy zapomocą oczek i wątków. Krosna do węzów są to po części krosna do dziania, wyrabiane na nich węże mają niewielką średnicę, odpowiednią dla węzłów, służących do celów technicznych; w żadnym wypadku nie należy przez nie rozumieć kolistych krosen oczkarskich, na których wyrabia się matery, dziane okrągłe, do celów nie technicznych n. p. do celów konfekcyjnych.

4. (1) Wprowadzane pojedyńczo różnice, nasadki Źakarda (przyrządy Źakarda), wały osnowy, przyrządy kontrolne dla niet osnowy (przyrządy, które w razie urwania się nici

osnowy wskazują przez szybkie wysunięcie drutu to miejsce, gdzie się urwała, i równocześnie unieruchomią krosno tkackie), należy oprawiać jako części składowe krosien tkackich z Nru 534. także bez dowodu, o ile już z wyglądu można je jako takie rozpoznać.

(2) Wprowadzane osobno ramki tkackie z wejagniętymi strunami tkackimi wszelkiego rodzaju należy ościeć według Nru 467., ramki tkackie tego rodzaju, wprowadzane równocześnie z krosnami tkackimi, według Nru 534. razem z krosnami tkackimi, o ile do nich przynależą, wprowadzane zaś osobno same ramki bez strun należy ościeć według jakości materyalu.

(3) Czółenka i cewki, nadchodzące z krosnami do koronek lub firanek, tudzież igły do krosen oczkowych, igły Źakarda, działki (do przyrządów kontrolujących nić osnowy), platyny (do krosen oczkowych i maszyn Źakarda), listwy do aksamitu, struny, pierścieńcia łańcucha, nadchodzące z krosnami oczkowymi i maszynami Źakarda w ilości, nie przekraczającej wymiaru jednorazowego zaopatrzenia, należy ościeć wraz z odnośnymi krosnami, jako do nich należące; czółenka po popadowe i cewki drewniane (do zwijarek cewkowych), nadchodzące w ilości, przewyższającej potrzebny wyniar, albo osobno, oraz nadchodzące razem z krosnami tkackimi lub osobno, należy natomiast oprawiać według ich taryfowej jakości.

(4) Kartły Źakarda należy zawsze osobno poddawać ościennu według jakości materyalu.

(5) Zob. uw. og. 10.—12. do tej klasy.

5. (1) Jako maszyny pomocnicze do tkactwa i dziania należy brakować te maszyny, których się używa w tych przemysłach do przygotowywania roboty na krosnach tkackich lub oczkowych; w szczególności wiele zwijarek cewkowe (zwijarki cewkowe lub wywijarki do osnowy, zwijarki cewkowe wątków, węże zwijarki cewkowe), motowidła, motaki, postrzygarki do osnowy (postrzygarki, strzyżki, postrzygarki działkowe, snowadła, postrzygarki podłużne, postrzygarki stożkowej) do robienia wątków tkaniny, także z przynależnymi maszynami do nawijania na wał, snowadła (rama do nawijania, rama dla osnowy, młynki do postrzygania) do nawijania lub postrzygania osnowy, drabki (rama cewkowa, grządka) do natykania cewek z osnową, samodziałające przemieniacze cewek z wątkami, maszyny do nawijania osnowy w celu zwijania strzyżonych przesmyków w zwoje w formie bali, maszyny do krochmalenia i klejenia (do krochmalenia i klejenia osnowy, także z przynależną podstawą wału osnowy, przyrządem do suszenia i maszyną do układania), nadto maszyny do krochmalenia pasm przedzy (maszyny do

krochmalenia, ugniatania i maszyny szczotkowe, maszyny do krochmalenia przedły pasmowej z wirującym czólenkiem), nawijkarki do nawijania osnowy przedły na wał osnowy, skombinowane maszyny do nawijania i czyszczenia. Do Nru 534. należą także maszyny do czyszczenia jedwabiu w celu przewinięcia i oczyszczenia jedwabiu, przeznaczonego do tkania.

(2) Przy dowozie z państw, należących do umowy, należy odprawiać według stopy w kwocie 10 K wszystkie wynienione w ustępie poprzednim maszyny do krochmalenia (także maszyny do klejenia) i maszyny do postrzygania (maszyny do postrzygania osnowy).

(3) Wprowadzane osobno masady wałów osnowy, maszyny do nawijania na wał, przyrządy do szczotkowania i suszenia, których przynależność do maszyn do krochmalenia osnowy względnie do postrzygarek wykazaną zostanie w sposób przekonywający, w danym razie zapomocą oględzin dodatkowych (po myśli uwagi ogólnej 20. do niniejszej klasy), podlegają również oceniu według stopy umownej w kwocie 10 K. Jeżeli tego dowodu się nie dostarczy, należy masady wałów osnowy i maszyny do nawijania na wał olicić według Nru 534. a. przyrządy zaś do suszenia według Nru 538.

(4) Maszyny pomocnicze do tkactwa i dziania należą także wówczas traktować według Nru 534., jeżeli się ich używa w przedzalniach, niciarniach, fabrykach tkanin sznuklerskich lub w samodzielnych przedsiębiorstwach, które należące tu prace (w szczególności cewienie, motanie, krochmalenie, postrzyganie i nawijanie) wykonują ze względu na

późniejsze tkanie i dzianie przedły, choćby poza lokalem odbiorczym.

6. Co do warunków sprowadzania maszyn z tego numeru zobacz w ogólności ustawę ogólną 20. do niniejszej klasy, zaś co do traktowania celnego części składowych 12. ustęp 7mej z tych uwag.

7. Nie według Nru 534., lecz jako nie oznaczone bliżej maszyny i przyrządy (Nr. 536.—538.) należy traktować: maszyny do wzmacniania barw (do robienia przedły rozciągliwem przed ich wytkaniem), maszyny szczotkowe do przedły (do wygładzania i czyszczenia gotowych przedły), małe do przedły (do robienia przedły konopnych rozciągliwem) maszyny do osmalania i związanego przedły, maszyny do suszenia przedły (nie skombinowane z maszynami do krochmalenia), maszyny do wyciągania i nabłyszczenia przedły, motowidła do suszenia przedły, maszyny do zwijania kłębów (celem przysposobienia do drobnej sprzedaży), mieszadła do kleju tkackiego, nawijkarki do nawijania na małe cewki dla drobnej sprzedaży oraz nawijkarki do odwijania przedły z cewek i nawijania na stożkowe cewki do obrębiania, wskutek czego robi się taśma, służąca do owijania kabli, nawijkarki i maszyny do krochmalenia, służące do wykończenia i nawijania na cewki nici do szycia, maszyny do macerowania pasm przedły, maszyny szczotkowe i maszyny do trzepania, przyrządy do suszenia nakrochmalonych pasm przedły, motowidła do wyrabiania motków dla drobnej sprzedaży, maszyny do cięcia sznulek, używane przy tkaniu dywanów, krosna oczkowe dla drutu i tym podobne.

535. Maszyny do szycia i robienia pończoch:

	od 100 kg	ogół.	umow.
a) podstawy, także rozłożone	20—	18—	
b) głowy, wykończone części składowe tychże (z wyjątkiem igieł)	78—	—	
1. głowy do jednoigielnych maszyn do szycia o ściegu płaskim i okrętkowym, tudzież maszyny do robienia pończoch	73—	—	
2. głowy do innych maszyn do szycia	60—	—	
3. wykończone części składowe głów (z wyjątkiem igieł)	73—	—	
c) części składowe do głów, nie wykończone, także z surowego odlewu; maszyny do szycia i robienia pończoch z podstawą	50—	—	
1. części składowe głów, nie wykończone, także z surowego odlewu	50—	—	
2. jednoigielne maszyny do szycia o ściegu płaskim i okrętkowym, tudzież maszyny do robienia pończoch z podstawą	50—	—	
3. inne maszyny do szycia z podstawą	36—	—	

Uwagi. 1. (1) Do maszyn do szycia z tego numeru należą nie tylko maszyny mniejsze, lecz także zaopatrzone w cięzkie podnóża większe maszyny do szycia tkanin, skóry, koców itd. Mają one rozinaty ustrój i zostają wprawiane w ruch najczęściej zapomocą siły ludzkiej (rąk lub nóg). Do użytku w przemyśle przysposabia się je często w celu połączenia z maszynami roboczymi.

(2) Przy oceniu maszyn do szycia z doczepionymi motorami elektrycznymi należy postępować według uwagi ogólnej 18. do niniejszej klasy.

2. Maszyny do szycia mają albo, jak to bywa najczęściej, jedną igłę albo więcej igieł. Czy maszyna do szycia ma jedną lub więcej igieł, oznacza się podług ilości igieł, które przeklubują

materye, przeznaczone do szycia lub obszycia; dlatego do igieł nie zalicza się igieł kabla okowanych, które uskuteczniają tylko zamotanie nitek, używanych przy szyciu, lecz nie przeklubują obszywanej materyi.

3. (1) Przy maszynach do szycia o jednej igle używa się przeważnie do robienia szwu równocześnie dwóch nitek, z których jedna przechodzi zapomocą igły przez szyte materye (nitka robocza, nitka igielna, nitka góra), druga (nitka czólenkowa) dokonuje zamotania obu nitek zapomocą czólenka, czólenka obrączkowego lub chwytyaka. Szew zrobiony w ten sposób jest podwójnym ściegiem stebnowym.

(2) Maszyny do szycia o jednej nitek robią tak zwany pojedyńczy ścieg łaicuszkowy (tamburkowy),

a to zapomocą igły, zakończonej uszkiem, lub szydelka i obracającego się lub wahającego się haczyka albo wychwytu, bez użycia zaś nitki czólenkowej.

(3) Podwójny ścieg łańcuszkowy (ścieg węzły lub sznurkowy) robi się zapomocą nitki igielnej i czólenkowej na maszynach do szycia jednoigielnych w ten sposób, że nitkę igielną, przeklątą przez materyę z góry na dół, wiąże nitka czólenkowa, poprowadzona przez igłę kabłakową poruszającą się poziomo, w ten sam sposób jak to czyni przy ściegu stebnowym chwytak lub czólenko.

(4) Maszyny do szycia o ściegu płaskim są to zwykłe maszyny do szycia z chwytakiem, czólenkiem, czólenkiem obrączkowym, cewką środkową, czólenkiem okrągłem, zapomocą których robi się ogólnie używany płaski ścieg stebnowy pojedyńczy i podwójny.

(5) Maszyny do szycia o ściegu okrątkowym mają jedną igłę i robią tak zwane szwy obrzucane, jakich się używa do szycia rękałowiczek, futer, towarów dzianych, skór kapeluszowej, wierzchów do trzewików, szwów ozdobnych na wierzchach rękałowiczek, do obramowania brzegów kapeluszy, do obróbiania, szycia grubych worków itd.; odznaczają się one tem, że igła robocza porusza się poziomo, zaś w celu tworzenia pętelek na materyale na stronie przeciwej od igły roboczej znajdują się również poziomo poruszające się chwytaki lub chwytaki i przekładacze albo igły kabłakowe, nie przeklubujące materyi, a sztyw kawałek przesuwa się zapomocą szalek przenoszących.

(6) Maszyny do szycia o kilku igłach buduje się tylko do celów szczególnych, jak n. p. do obszywania lub pikowania koider na łóżka i tym podobnych, a zapomocą nich robi się równocześnie kilka szwów.

(7) Inne maszyny do szycia są to n. p. maszyny do obszywania dziurek na guziki, maszyny do szycia podzeszwy trzewików, maszyny do szycia koider, wszelkie maszyny o kilku igłach jakożte maszyny do szycia, zapomocą których robi się pojedyńczy lub podwójny ścieg łańcuszkowy, maszyny do splatania na okrągłe (do zesztywania [splatania] towarów dzianych), które robią ścieg, podobny do ściegu szwarki łańcuszkowych, i tym podobne.

(8) Okoliczność, że przez wstawienie pewnych urządzeń i przyrządów do maszyn do szycia umożliwia się wykonywanie pewnych robót szwarskich, poza zwykłymi robotami, dokonywanymi przez odnośną maszynę, jak n. p. zadzierganie dziurek na guziki, robienie haftów, zmianę rodzajów ściegów i tym podobne roboty, nie wpływa na zmianę traktowania celnego maszyn do szycia.

4. (1) Mniejsze maszyny do haftowania tamburkowego i inne mniejsze maszyny do haftowania (n. p. maszyny do haftowania Stella) o wielkości i postaci zwykłych maszyn do szycia należy podobnie jak te oclić według Nru 535.; odróżniają się one od maszyn do szycia o ściegu płaskim tylko przez urządzenie, umożliwiające w miarę wzoru haftarskiego przesuwanie się po płaszczyźnie poziomej albo trzona igły albo haftowanej materyi.

(2) Krosna haftarskie, to jest wielkie maszyny do haftowania, poruszane zapomocą sily, Nru. 531.

(3) Maszyny do spinania, nie wykonywające właściwej roboty, polegającej na szyciu, n. p. maszyny do fastrygowania nici dla introligatorów, także maszyny tego rodzaju do spinania drutu, maszyny do spinania kart Żakarda, maszyny do spinania w celu wyrabiania słomianych nakrywek do flaszek i tym podobne, należy taryfować jak maszyny osobno nie wymienione.

(4) Dziecinne maszyny do szycia z blichą jako zabawki, Nru. 480.

5. (1) Maszyny do robienia pończoch z tego numeru są to mechaniczne przyrządy do robienia pończoch, kaftaników itp., służące do użytku domowego lub przemysłowego; mają one dwustronne lożysko dla igieł, poziomo poruszające się wodzidła i zamkinalne igły (igły zapadkowe). Z reguły porusza się je rękami a określonym wyżej ustrojem i mniejszymi wymiarami odróżniają się one od należących do Nru 534. krosen oczkarskich (łańcuszkowych krosen oczkowych, krosen oczkowych do tkanin jednoiutkowych i okrągłych). Urządzenie dla poruszania sposobem mechanicznym lub przyrząd Żakarda jako takie nie powodują wyłączenia maszyn do robienia pończoch od taryfowania według Nru 535.

(2) Podobnie zbudowane maszyny do siatkowania, n. p. maszyny do robienia strun tkackich, należy oclić jako maszyny osobno nie wymienione.

(3) Maszyny do robienia pończoch (maszyny do robienia pończoch sposobem płaskim) z podstawą lub bez niej o ciężarze poszczególnej sztuki, wynoszącym więcej niż 150 kg, należy odprawiać jak krosna oczkarskie (warsztaty do dziania) z Nru 534.

6. (1) Przez podstawy z Nru 535. a rozumie się żelazne części dolne (także stołeczki tego rodzaju); znajdujących się na nich drewnianych płyt stołowych (bez względu na sposób ich wykonania i zaopatrzenia), koła rozpedowego i krążka pasowego z walkiem, korbą, stopniem, drążkiem stopnia, widełkami wychwytnowymi itd. nie uwzględnia się przy ocleniu; doczepienie części składowych właściwej głowy maszyny do szycia pociąga jednak za sobą otaryfowanie podstawy według Nru 535. c. Podstawy osobno (w rozmaitych tobołach) opakowane i wprowadzane równocześnie z głowami maszyn z Nru 535 (także rozłożone), należą do Nru 535. a (zob. także uw. 8. do tego numeru, ust. 2.).

(2) Części składowe podstaw należą oclić jak podstawy.

(3) Skrzynki ochronne dla głów maszyn do szycia, zapakowane w jednym tobołku z podstawami, należy traktować razem z podstawami według Nru 535. a, pod warunkiem, że zgadzają się co do ilości.

(4) Zob. także ustęp ostatni uwagi następnej 7.

(5) Podstavki w formie czarek z krociutkimi nóżkami, należące do ręcznych maszyn do szycia, należy oclić według jakości materyalu i nie uważa się ich za podstawy.

(6) Podstawy do maszyn do szycia, wbudowane w zupełności w skrzynki drewniane, należy odprawiać nie jako podstawy z Nru 535. a, lecz jako towary drewniane (meble) według ich bliższej jakości.

7. (1) Jako głowy z Nru 535. b należy bez względu na zaopatrzenie (także perlowa macica,

posrebrzenie itp.) traktować górne części maszyn do szycia i do robienia pończoch bez podstaw, razem z wprowadzanem równocześnie przynależnościami (jako to: obrębiaki, przyrządy do obszywania taśm, kierownice, przyrządy do karbowania, wutowania i tym podobne małe przyrządy [także posrebrzane], szczoteczki do nici, przyrządy do naoliwiania, klucze mutrowe, pasy popędowe, skrzynki ochronne). Przyrządy, przytwierdzone do głów maszyn do szycia i robienia pończoch a służące do ich przymocowywania do płyt stolowych, należy ością razem z głowami według Nru 535. b.

(2) Częściami składowymi głów (Nr. 535. b) są na przykład: kablaki (to znaczy części składowe z lanego żelaza, w których wewnętrznie umieszcza się walek z kołem zebatym w celu poruszania trzonu igły), trzony igiel i ich walki popędowe, ramy do ruchu postępowego dla maszyn do robienia pończoch, płyty, kierownice, czółenka, cewki, regulatory nici, obrębiaki, przyrządy do obszywania taśm i tym podobne małe przyrządy, wkładane do maszyn, oraz w ogóle wszystkie części, z których składają się głowy, jeżeli są wykończone, także jeżeli w celu wykończenia trzeba je przedtem jeszcze wypolerować, wypokostować, oniklować itd. (zob. także uw. 8., ustęp 1. do tego numeru).

(3) Osobno zapakowane zawiasy, rękojeści, zamki, śruby, narzędzia, pasy popędowe itd., których można także używać w sposób inny, tudzież zapakowane osobno płyty stolowe i skrzynki ochronne należy taryfować według jakości materiału (a więc drewniane płyty stolowe tego rodzaju itd. jako towary drewniane według bliższej ich jakości, n. p. wyłożone perłową macią według Nru 362. b).

8. (1) Przez nie wykończone części składowe z Nru 535. c rozumie się tak części składowe całkiem surowe (także z odlewów szarego i twardego, z żelaza wyżarzonego lub z odlewów stalowych, z żelaza wyżarzonego lub z odlewów stalowych,

wego), jak i już obrobione, które do tego, aby były gotowe do użytku, potrzebują jeszcze istotnego obrobienia przez wiercenie, pilowanie, gladzenie, wycięcie gwintów itp. (zob. także uw. 7. do tego numeru, ustęp 2.).

(2) Jako maszyny do szycia i maszyny do robienia pończoch z podstawą z Nru 535. c należy ościć nie tylko głowy, stale połączone z podstawą, lecz także zapakowane z nią w jednym tobołku (zob. także uw. 6. do tego numeru, ustęp 1.). Także do tych maszyn odnosi się to, co powiedziane przy poprzednich uwagach 6. i 7. o zaopatrzeniu i przynależnościami głów. Zauważa się, że zwykłe maszyny do robienia pończoch prawie bez wyjątku przyśrubowuje się do stolów bez osobnych podstawa, podpadają one zatem prawie zawsze pod Nru 535. b. Rama dla ruchu postępowego maszyn do robienia pończoch należy do głowy, nie można jej zatem uważać za podstawę.

(3) Według Nru 535. c należy także odprawiać wiele i ciężkie maszyny do pikowania kolder, stebnowania podezów skórzanych itd. wraz z ich dolnymi częściami.

9. (1) Igły do maszyn do szycia i robienia pończoch oraz platyny dla tych ostatnich należy, o ile nadchodzą z odnośnem do maszynami w ilości, potrzebnej do jednorazowego zaopatrzenia, ościć razem z niemi, w innych zaś przypadkach według taryfowej jakości (zob. uw. og. do tej klasy 10–12.).

(2) Mała ilość igiel do maszyn do szycia, dodana do poszczególnych maszyn do szycia lub ich głów ponad miarę potrzebną do ich jednorazowego zaopatrzenia, nie dosięga prawie nigdy ciężaru, podlegającego oceniu; wobec tego więc, że szczególnie głowy do maszyn do szycia często dowozi się równocześnie w wielkiej ilości, a igły dodaje się do każdej głowy, należy ciężar igiel do szycia obliczyć i zdeklarować dla całej posyłki razem.

Uwagi ogólne do Nruw 536.—538.

1. (1) Pod maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, podпадają wszystkie maszyny i przyrządy, nie otaryfowane osobno w Nracach 526. do 535. Należą tu na przykład:

- a) mechanizmy poruszające (z wyjątkiem motorów), jako to: przyrządy do popędu (transmisyje i przystawki, zob. uw. og. 17. do tej klasy), przyrządy wychwytne, do toczenia, do zwijania w ramach itd.;
- b) maszyny do przewozu, jako to: podnośniki, wielokräžki, kramy, pogiębiacze, wyciągarki, elewatory, przyrządy łańcuchowe z kubkami, przyrządy łańcuchowe ślimakowate i z tłokami, kolejowe tarcze obrotowe, czerpaki kolowe i lopatkowe, pneumatyczne maszyny do przewozu itd.;
- c) dmuchawki, przewietrzniki (także sprężynowe przewietrzniki) i mlechy (szklane stoły dmuchawkowe itp.);
- d) piece (do użytku w przemyśle), urządzenia do ogrzewania i paleniskowe, jako to: piece do pieczenia i rury Perkinsa do tychże, piece kupolowe, piece obracające się (do wypalania cementu, dolomitu i magnezytu, dla prażelni rudy itd.), rury żebrowe do opalania (radiatory), także z surowego odlewów, materiały do opalania z odlewów, także w stanie

surowym, pojedyńczo lub zestawione jako ogrzewacze (piecynki), ogrzewacze dla wagonów itd., urządzenia do opalania parą, powietrzem i wodą (z wyjątkiem pieców kąpielowych), kotły działańko do ogrzewania parą o niskim ciśnieniu i wiele innych;

e) przyrządy do suszenia, prażenia i wędzenia (przyrządy do palenia kawy, naczynia do ogrzewania nasion oliwnych w celu prażenia nasion oliwnych, przyrządy do suszenia obrzynków buraków i innych);

f) przyrządy do oziebiania (z wyjątkiem przyrządów do oziebiania z Nru 526.), maszyny do wytwarzania zimna i lodu (mydlarskie zakłady do oziebiania itd.);

g) przyrządy do przewodzenia pary, powietrza i wody (jako to zasuwły wodne itp.);

h) zakłady gazowe i przyrządy do wytwarzania gazu (z wyjątkiem należących do przyrządów destylacyjnych z Nru 526.), jako to: przyrządy acetylenowe i gazolinowe, przyrządy do wytwarzania gazu wodnoczadnego itp.;

i) pompy (także pompy powietrzne o ciężarze poszczególnej sztuki 20 kg lub więcej, służące do użytku technicznego, pulsometry itp.) i sikawki (sikawki ognione itd.);

j) przyrządy smoczkowe (przyrządy smoczkowe parowe, powietrzne i wodne, jako to: injektorzy, przyrządy do ściskania, ssania, zgęszczania i rozrzedzania powietrza itd.);

k) prasy (do dekatyzowania, olejne, tłoczące cedzidła [do wyciskania zmielonych nasion oliwnych], tłoczenie do wełny drzewnej, prasy do słomy i wiele innych);

l) przyrządy do filtrowania, cedzenia (z wyjątkiem przyrządów destylacyjnych, należących do Nru 526.), przyrządy do czyszczenia wody i gazu (tłoczenie do mulu lub saszczkowe, filtry powietrzne, oddzielacze amoniaku — tak zwane przemywacze wzorowe —, płózki do naftaliny itp.);

m) maszyny robocze dla przemysłów wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem wymienionych pod Nrami 529. do 535. włącznie), jako to: maszyny do obrabiania kruszczów (także toczarki zgrzebel), maszyny dla cegielni i przemysłu ceramicznego, także lamacze kamieni (famacze i walce ślimakowe, gniotowniki walkowe, rozdrabniacze [młyny rzutowe], młyny kulewne, rurowe, wahadłowe, beczki do mielenia itp., przyrządy do mieszania i przebierania, mieszadła, maszyny do lamańia, ugniatania, wypłukiwania i cięcia gliny, prasy do cegiel itd.), maszyny do wyrabiania drzewnika i papieru (rozwólkniarki, szmaciarki, maszyny do papieru i tektury, pokrawacze, zwijarki, satynarki, kalendry itd.), maszyny dla drukarstwa i litografii (prasy ręczne i pośpieszne, maszyny rotacyjne, maszyny do linotypu [maszyny do odlewania i składania czcionek] i wiele innych), maszyny dla przemysłu skórnego (maszyny do rozciniania, gładzenia, walkowania, szagrynowania i nabłyszczania skóry, młoty do skóry itd.), maszyny dla przemysłu tkackiego (z wyjątkiem należących do Nru 531. do 534. włącznie), do barwienia, bielenia i przyrządania przedz, tkanin i towarów dzianych (kalendry, maszyny do krochmalenia, opalania, szczotkowania, składania, drapania, krajania, naparowywania, utleniania, utrwalania, wykończania itd., maszyny do drukowania z płyt, nastawidła dla wałów osnowy, maszyny do wyrabiania fezów z wyjątkiem krosien oczkarskich, maszyny do przedzenia włosienia końskiego do wytwarzania włosienia kędzierzawego, maszyny do płyt pilśniowych, maszyny do platerowania, maszyny do plecenia itp.), młynki i maszyny do młynarstwa (stolce walkowe, luszcarki, sita płaskie itd., z wyjątkiem sortowników kąkolu z Nru 530., zob uw. 5., ust. 5., tamże), maszyny dla piekarni (maszyny do ugniatania i mieszania, maszyny do krajania ciasta itd.), i inne.

n) różne inne maszyny i przyrządy n. p. przyrządy do wytłaczania oleju zapomocą pary

wylotowej, garnki wydychowe dla zakładów gazu wodnoczadowego itd., kuźnie polowe, regulatory ciśnienia gazu, zasuwy gazowe i wodne (o ciężarze poszczególnej sztuki, wynoszącym 20 kg lub więcej, nie licząc części składowych uboczych, podlegających oceniu według swej jakości, n. p. rur ochronnych, nakrywek ulicznych itp.), kotły do impregnowania, maszyny do nawęglania (z wyjątkiem należących do Nru 533.), zgęszczalniki (do strącania pary wydychowej przez wtryskiwanie zimnej wody do miejsca wydymułu, z wyjątkiem zgęszczalników rurowych z Nru 526.), drabiny z mechanicznymi przyrządami do podnoszenia na kolanach, przyrządy do osmozy, urządzenia do pasteryzowania, maszyny dorywczo do ciągania kółków, przyrządy do wyrabiania sody, walce uliczne (urządzone tak, aby je można było ciągnąć), maszyny do kręcenia słomy, urządzenia do drukowania tapetów, przyrządy do skręcania drutów, zawory (zawory zamienne, poruszane ciśnieniem pary), nadchodzące osobno przygrzewacze (przygrzewacze wody zasilającej, ekonomajzery, także z przynależnymi skrobaczkami sadzy), przyrządy poruszane ciśnieniem wody, przyrządy do strzelania na pogodę i wiele innych.

(2) Co do wymienionych powyżej w sposób przykładowy przyrządów, które przedstawiają się jako przyrządy o prostym ustroju i pojedynczo ważą mniej jak 20 kg, zob. uw. og. 1. do niniejszej klasy.

2. (1) Przy maszynach i przyrządach z Nrow 536.—538., dla których podciągnięcia pod odnośną taryfę miarodajny jest ustalony przy tych numerach stosunek procentowy materyałów drzewa, nieszlachetnych kruszczów i żelaza (i innych), należy zawsze wziąć za podstawę tego stosunku procentowego ciężar poszczególnej sztuki maszyny lub przyrządu, przyczem należy doliczyć jako żelazo ciężar wszystkich innych materyałów, które po myśli uwagi ogólnej 4. do niniejszej klasy uchodzą za połączenia dopuszczalne przy maszynach i przyrządach.

(2) Wszystkie więc maszyny (przyrządy), otałyowane w Nrow 536.—538., które zrobione są z samego drzewa albo zawierają z całkowitego ciężaru co najmniej 75 procent drzewa na ogólną ilość użytych na nie innych materyałów (nieszlachetne kruszce, żelazo i inne materyały) podпадają pod Nru 536.; maszyny i przyrządy powyższe, zawierające więcej niż 50 procent nieszlachetnych kruszczów na ogólną ilość innych użytych do nich materyałów (drzewo, żelazo i inne materyały), podpadają pod Nru 537.; wszystkie inne osobno nie wymienione maszyny i przyrządy, które z reguły można nazwać żelaznemi, należą do Nru 538.

(3) Od traktowania podług Nru 536. nie są wyłączone proste maszyny z drzewa, jako to magle, tłoczenie, młynki, tokarki itp. także wtedy, gdy są zrobione tylko z drzewa.

XL, 536—538.

	od 100 kg	ogół.	umow.
536. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, z drzewa (t. j. zawierające 75 procent i więcej drzewa)	18—	15—	
537. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, z nieszlachetnych metali (t. j. zawierające więcej jak 50 procent nieszlachetnych metali)	40—	34—	
538. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, inne, o wadze poszczególnej sztuki:			
a) 2 q lub mniej	30—		—
1. maszyny do obrabiania metali		26—	
2. inne należące tu maszyny		24—	
b) więcej jak 2 q do 10 q	28—		—
1. maszyny do obrabiania metali		24—	
2. inne należące tu maszyny		22—	
c) ponad 10 q	24—		—
1. więcej jak 10 q do 20 q:			
α) maszyny do obrabiania metali		21—	
β) inne należące tu maszyny		20—	
2. więcej jak 20 q do 50 q		19—	
3. więcej jak 50 q do 100 q		18—	
4. ponad 100 q		16—	
<i>Uwagi.</i>			
1. <i>Hydrauliczne magle i draparki walcowe z obiciem zgrzeblastem, bez względu na ciężar poszczególnej sztuki, tudzież kalendry o ciężarze poszczególnej sztuki ponad 60 q</i>			5—
2. <i>Suszarnie; właściwa maszyna papiernicza z przyrządem do suszenia; maszyny do ciasta</i>			12—
3. <i>Stolce walcowe</i>			18—

Uwagi. 1. (1) Stopy umowne dla maszyn z tego numeru należy oczywiście stosować także do osobno nie wymienionych przyrządów z tego numeru, wprowadzanych w obrębie umownym.

(2) Co do ciężaru poszczególnej sztuki zob. uwagę ogólną 16. do niniejszej klasy.

2. (1) Przez maszyny do obrabiania metali (kruszców) rozumie się maszyny do obrabiania żelaza, kruszów szlachetnych lub nieszlachetnych albo do nadawania im formy, wliczając tu także maszyny, które dokonują mechanicznego uszlachetnienia powierzchni półfabrykałów i wykończeni fabrykałów z kruszem, a to zapomocą wygładzania, polerowania, deseniowania, giloszowania, wylaczania itp., albo utrzymując w dobrym stanie narzędzia z kruszem, przytem obojętną jest rzeczą, czy maszyn tych używa się w przemyśle metalowym, czy też w innych przedsiębiorstwach. Do nich należą: tokarki, maszyny do wiercenia i wyżabiania, maszyny do grawiowania, młoty parowe (bez maszyn parowych), młoty narzędziowe, strugarki (także strugarki poprzeczne [szepingi]), maszyny do pilowania kruszów, nożyc do blachy, maszyny do wyrównywania blachy, tłoczarki kuzienne, prasy kablowe, prasy do wybijania, maszyny do cięcia gwintów, walcowanie, maszyny do naciągania drutu, klepadła, ryleownice, maszyny do polerowania, szlifowania, maszyny upraszczające, maszyny do ostrzenia pił, łyseczarki itp.

(2) Natomiast należy n. p. maszyny do drutu kolczastego, służące do plecionia drutów i krat, lub prasy do zamykania pokrywek puszek z konserwami, maszyny do odlewania czoinek itp. taryfowac jako inne osobno nie wymienione maszyny.

(3) Zob. także uwagę 2. do Nru 529.

(4) Wprowadzane osobno kowadła i rdzenie młotów do młotów parowych, młoty narzędziowe (nie zmontowane) należy oprawiać jako części składowe maszyn również według stóp dla maszyn do obrabiania kruszów.

3. Przez magle hydrauliczne należy rozumieć kalendry, przy których zbliżenie (ściśnięcie) gładkich walców, między którymi mają się wyglądać (nabłyszczać) materyaly tkackie, uszkodzona hydraulicznie przyrząd tłoczący.

4. (1) Draparki walcowe do bawełny są to wielkie maszyny do drapania towarów bawełnianych (tkanin, trykotów) — także towarów półbawełnianych — zapomocą obici zgrzeblastych, przytwierdzonych na wielkich bębnach i walcach.

(2) Warunkiem traktowania tych draparek walcowych według stopy umownej jest to, aby były zaopatrzone w obicie zgrzeblaste, choćby nawet zgrzebla nie były do nich jeszcze przytwierdzone, które to obicie zresztą według ogólnie obowiązującej zasady należy także przy tych maszynach zawsze ościć osobno według Nru 467. (zob. uw. og. 13. do niniejszej klasy).

LX, 538, uwagi.

(3) Przeznaczonych dla towarów bawelnianych draparek do oczyszczania oraz mniejszych opatrzonych obiciem zgrzeblastem draparek (n. p. do watelejny) nie należy odprawiać według stopy uprzywilejowanej w kwocie 5 K.

5. (1) Kalendry (kalendry walcowe, wałkowe, kalendry do gładzenia, nabłyszczenia, satynowania, matowania, deseniowania, karbowania, morowania, kalendry polyskowe i hydrauliczne) stanowią rodzaj maszyn wykończających, które najczęściej składają się z kilku par wałców. Między tymi wałcami pod silnym ciśnieniem wygładzają się materiały tkackie lub zaopatruje się je w wyłożone wzorzyste desenie. Kalendrów używa się n. p. oprócz w przemyśle tkackim także w przemyśle papierniczym do wygładzania papieru i kartonów, w przemyśle kauczukowym do ugniatania masy kauczukowej w płytce, łączenia ich z tkaninami itd.

(2) Dla zastosowania stopy umownej miarodajny jest wyłącznie ciężar poszczególnej sztuki powyżej 60 g, a przy rewizji kalendrów, zdeklarowanych do zastosowania stopy celiowej w kwocie 5 K, należy baczyć szczególnie na to, aby do ciężaru poszczególnej sztuki nie wliczono ani transmisyjnych części zapasowych lub składowych innych maszyn. Przyrządy do nawijania i zwijania, przyczepione do kalendrów, należy jednakowo wliczać do ciężaru poszczególnej sztuki kalendry.

(3) Różnorodność ustrojów kalender (sposób wytrawiania ciśnienia, w sposób hydrauliczny, zapomocą śrub ustawniczych itd.) nie wpływa na zastosowanie stopy umownej; do kalender hydraulicznych (magli) dla przemysłu tkackiego (zob. uw. 3.) należy jednak stosować stope umowną bez względu na ciężar poszczególnej sztuki.

(4) Wszelkie inne kalendry o mniejszym ciężarze poszczególnej sztuki należy ościąć w obrocie umownym według ciężaru poszczególnej sztuki tak jak inne maszyny z Nru 538.

(5) Wyłączone są od traktowania jak kalendry według stopy umownej w kwocie 5 K: wszystkie kalendry, których praca nie polega ani na wygładzaniu ani na nadawaniu formy zapomocą ciśnienia, n. p. kalendry do suszenia z pilśnią, służące do przeciągania mokrych tkanin na okrągłej pilśni przez walce, zagrzane parą, w celu ich suszenia, kalendry do mieszania kauczuku z ułożoną poziomo parą wałców, między którymi kauczuk ugniata się silnie z siarką lub innym materiałem do napieśniania, itp.

(6) Okoliczność, że przy kalendrach równocześnie z wygładzaniem lub nadawaniem formy odbywa się wskutek ciśnienia także suszenie (n. p. zapomocą wałców, ogrzanych parą), nie powoduje wykluczenia zastosowania stopy umownej w kwocie 5 K.

6. Przez suszarnie rozumieć należy urządzenia do suszenia lub lekkiego prażenia owoców i jarzyn (także obrzyneków buraków).

7. (1) Przez właściwą maszynę papierniczą z przyrządem do suszenia rozumie się maszynę do wyrabiania papieru (z gotowego materiału) w okrągłych arkuszach. Przytem wychodzi się z tego założenia, że tak częśc mokra (właściwa maszyna papiernicza), jak i częśc sucha (przyrząd do suszenia, zestawienie cylindrów parowych, przez które przeciąga się mokry arkusz, zesuwający się bezpośrednio z mokrej częśc, i przytem go się osusza) równocześnie nadchodzą.

(2) Wynika z tego, że nie należą tu maszyny i przyrządy do przygotowania i wyrabiania materiałów (warniki, miażdżarki, szmaciarki itd.), tudzież maszyny i przyrządy, służące do wyrabiania papieru czerpanego, do wykończania papieru (maszyny do satynowania, kalendry itd.) oraz wszystkie inne maszyny i przyrządy nie służące do bezpośredniego wyrabiania papieru (n. p. pokrawacze, przyrządy do nawijania, wodne pompy siłowe itd.), tudzież maszyny i przyrządy do wyrabiania nudlelek (kartonów).

(3) Części składowych maszyn papierniczych tudzież niekompletnych maszyn papierniczych nie należy odprawiać według stopy uprzywilejowanej w kwocie 12 K, lecz według odpowiednich umownych ceł od ciężaru poszczególnej sztuki z Nru 538. (zob. uw. og. 7., ustęp 11. i 14., do niniejszej klasy).

8. Maszyny do ciasta są to maszyny szczególnie do wyrabiania legumin i wypiekania chleba jak n. p. maszyny do gniecenia, mieszania i krania ciasta, maszyny do walkowania i międlenia ciasta, maszyny do łamania ciasta itp.

9. Stołce walcowe są to szczególnne maszyny, używane w młynarstwie, które między wałcami rozcierają zboże, ryż i owoce strączkowe na mąkę i inne rodzaje mlewa. Inne młyny zbozowe (pracujące zapomocą kamieni młyniskich), tudzież inne maszyny szczególnne, używane w młynach, które wykonują proces pracy, służące do udoskonalenia mlewa, n. p. maszyny do oczyszczania grysu, pytle, są wyłączone podobnie jak stołce walcowe służące do innych celów, od traktowania według stopy umownej dla stołec walcowych. Maszyny do oczyszczania, przebierania zboża (sortownik) ilp. należą do numeru 530.

10. Co do uprzywilejowanego sprawdzania draparek walcowych do bawełny z obiciem zgrzeblastem, właściwej maszyny papierniczej z przyrządem do suszenia oraz stołec walcowych z umownych uwag 1., 2. i 3. zobacz uwagę ogólną 20. do niniejszej klasy, zaś co do traktowania pod względem celnym części składowych trzech wyżej wymienionych maszyn zobacz ustęp 11.—14. 7miej z tych uwag ogólnych.

72.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1913,

dotyczące utworzenia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa w Radziechowie w Galicyi oraz dotyczące zmiany

liczby członków i zastępców komisji dla podatku zarobkowego IV. klasy dla „Powiatu politycznego Brody“ i dla „Powiatu politycznego Kamionka“.

Dla okręgu nowo utworzonego Starostwa w Radziechowie w Galicyi (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 225), tworzy się na zasadzie

§ 13. i 16. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, poczawszy od okresu rozkładu 1914/1915 okręg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego a ilość członków każdej komisji tych towarzystw podatkowych ustanawia się na 4.

Zarazem ze względu na zmianę terytorialnego obszaru Starostw w Brodach i w Kamionce zmniejsza się ilość członków komisji dla podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu „Powiat polityczny Brody” z 8 na 6, zaś ilość członków komisji dla

podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu „Powiat polityczny Kamionka” z 6 na 4.

Stosownie do tego należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, uzupełnić, względnie sprostować w sposób następujący.

(Strona 911. wydanej w dniu 11. maja 1897, XLVI. części Dziennika ustaw państwa.)

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisji	Ilość członków towarzystw podatko- wych	
			III.	IV.
dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
6	Powiat polityczny Brody	Starostwo w Brodach	4	6
11	Powiat polityczny Kamionka	Starostwo w Kamionce	4	4
13a	Powiat polityczny Radziechów	Starostwo w Radziechowie	4	4

Zaleski wlr.

73.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1913,
dotyczące uzupełnienia § 4. rozporządzenia wykonawczego z dnia 30. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 24, wydanego do ustawy z dnia 30. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 23, o wydawaniu soli bydlęcej po zniżonej cenie.

Uzupełniając § 4. rozporządzenia wykonawczego z dnia 30. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 24, wydanego do ustawy z dnia 30. stycznia 1903, Dz. u. p.

Nr. 23, o wydawaniu soli bydlęcej po zniżonej cenie, zarządza się, że osoby, trudniące się handlem soli bydlęcej po zniżonej cenie, obowiązane są na przyszłość zgłosić pisemnie lub ustnie do właściwego c. k. oddziału straży skarbowej nie tylko otwarcie sklepu dla rozsprzedaży soli bydlęcej i ewentualną zmianę lokalu rozsprzedaży, lecz także zastanowienie rozsprzedaży soli bydlęcej a tenże oddział straży skarbowej winien co do wszystkich tego rodzaju zgłoszeń wydać stronom zwykłeświadczenie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Zaleski wlr.